

EVANGELIUM

sv. Matouše z bible

SVATOVÁCLAVSKÉ

—

EVANGELIUM

SVATÉHO MATOUŠE

EVANGELIUM

SV. MATOUŠE

Z BIBLE SVATOVÁCLAVSKÉ

Vyšlo v Pourově edici l. P. 1939

NIHIL OBSTAT

Can. Dr Antonius Stříž, censor.

IMPRIMATUR

Pragae 25. septembris 1939.

**Prael. Dr Theophilus Opatrný,
vicarius generalis.**

Nr. 15771

KAPITOLA I.

I. Pořádné vyčtení svatých Patriarchů, z nichž Kristus podle těla pocházel. II. Početí jeho Duchem Svatým a narození jeho z Marie Panny. III. Jméno Krista Pána.

Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. 2. Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob pak zplodil Jůdu a bratří jeho. 3. Jůdas pak zplodil Fáresa a Záru z Tamar. Fáres pak zplodil Ezrona. Ezron pak zplodil Arama. 4. Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Názona. Názon pak zplodil Salmona. 5. Salmon pak zplodil Booza z Raab. Booz pak zplodil Obéda z Rut. Obéd pak zplodil Jesse. Jesse pak zplodil Davida krále. 6. David pak král zplodil Šalomouna z té, kteráž byla Uriášova. 7. Šalomoun pak zplodil Roboáma. Roboám pak zplodil Abiáše. Abiáš pak zplodil Azu. 8. Aza pak zplodil Jozafata. Jozafat pak zplodil Joráma. Jorám pak zplodil Osiáše. 9. Osiáš pak zplodil Joatama. Joatam pak zplodil Achaza. A-

chaz pak zplodil Ezechiáše. 10. Ezechiáš pak zplodil Manasesa. Manases pak zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziáše. 11. Joziáš pak zplodil Jechoniáše a bratří jeho v zajetí babylonském. 12. A po zajetí babylonském Jechoniáš pak zplodil Salatiele. Salatiel pak zplodil Zorobabela. 13. Zorobabel pak zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliáchima. Eliáchim pak zplodil Azora. 14. Azor pak zplodil Sádocha. Sádoch pak zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda. 15. Eliud pak zplodil Eleazara. Eleazar pak zplodil Mátana. Mátan pak zplodil Jákoba. 16. Jákob pak zplodil Josefa, muže Marie, z nížto se narodil Ježíš, jenž slove Kristus. 17. A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácte. A od Davida až do zajetí babylonského rodů čtrnácte. A od zajetí babylonského až do Krista rodů čtrnácte.

II. 18. Kristovo pak narození takto se stalo: Když Matka jeho Maria zasnoubena byla Josefovi, prve než se sešli, nalezena jest v životě mající z Ducha svatého. 19. Josef pak muž její spravedlivý jsa a nechtěv ji v lehkost uvésti, chtěl ji tajně

propustiti. 20. Když pak on to myslil, aj anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Josefe, synu Davidův, neboj se vzíti Marie, manželky své, nebo což v ní jest narozeno, z Ducha svatého jest.

III.21. Porodit pak Syna a nazveš jméno jeho Ježíš: Onť zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich. Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědíno bylo od Pána skrze proroka řkoucího: 22. Aj, Panna v životě míti bude a porodí Syna a nazvou jméno jeho Emmanuel, jenž se vykládá „Snámi Bůh“. 23. Povstav pak Josef ze sna, učinil, jakož mu přikázal Anděl Páně, a vzal manželku svou. 24. Ale nepoznal ji až porodila Syna svého prvorozeného a nazvala jméno jeho Ježíš.

24. Ze slůvka „až“ se nesmí soudit, že by Josef později Marii „poznal“, neboť podle biblického způsobu mluvy se tvrdí jenom, co se nestalo. Podobně se praví: Mt. 28. 20. „A já s vámi jsem až do skonání světa“, (zůstane však s nimi vždycky). I. Mojž. 8. 7. „Krkavec se nevrátil až země oschla“ (ale nevrátil se ani potom).

KAPITOLA II.

I. Tři králové od východu slunce k narozenému Kristu Pánu do Betléma jedou, jemu se klanějí a dary obětují. II. Josef s Marií i s dítětem utíká do Egypta. III. Herodes vraždí dívky. IV. Josef se z Egypta po smrti Herodesově navrácí.

Když se tedy narodil Ježíš v Betlémě Jůdově, zadnů Herodesa krále, aj, mudrci od východu přijeli do Jerusalema, 2. řkouce: Kde jest ten, kterýž se narodil, král židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východě a přijeli jsme klaněti se jemu. 3. Uslyšev pak to Herodes král, zarmoutil se, i všecken Jerusalem s ním. 4. A shromáždiv všecka knížata kněžská a učitele lidu, tázal se jich, kde by se Kristus měl naroditi. 5. Oni pak řekli jemu: V Betlémě Jůdově, neboť tak psáno jest skrze proroka: 6. A ty Betléme, země jůdská, nikoliv nejsi nejmenší mezi knížaty jůdskými, neboť z tebe vyjde vévoda, kterýž by spravoval lid můj israelský. 7. Tehdy Herodes tajně povolav mudrců, pilně se jich vyptával na čas hvězdy, která se jim byla ukázala. 8. A propouštěje je do Betléma, řekl: Jděte a ptejte se pilně na dítě,

a když je naleznete, zvěstujtež mi, abych i já přijda, klaněl se jemu. 9. Kteří vyslyševše krále, odjeli; a aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu, předcházela je, až i přišedši stála nad místem, kdež bylo dítě. 10. Uzřevše pak hvězdu, zaradovali se radostí velmi velikou. 11. I všedše do domu, našli dítě s Marií, matkou jeho, a padše, klaněli se jemu, a otevřevše poklady své, obětovali jemu dary, zlato, kadidlo a myrhu. 12. A odpověď dostavše ve snách, aby se nenavraceli k Herodesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny své.

II. 13. Kteřížto když odjeli, aj, Anděl Páně ukázal se Josefovi ve snách, řka: Vstaň a vezmi dítě i matku jeho a utec do Egypta a buď tam, dokavadž nepovím tobě, neboť bude Herodes hledati dítěte k zahubení jeho. 14. Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho v noci a odešel do Egypta. 15. A byl tam až do smrti Herode-

15. Prorok Oseáš (11. 1.) míní slovem syn celý národ israelský, který Bůh vyvedl z poroby egyptské do země zaslíbené. Evangelista právem spatřuje v této události tajemný prorocký význam: Vyjití Israele z Egypta bylo předobrazem návratu Syna Božího.

sovy, aby se naplnilo, což povědíno jest od Pána skrze proroka řkouceho: Z Egypta povolal jsem syna svého.

III. 16. Tehdy Herodes uzřev, že by oklamán byl od mudrců, rozhněval se náramně, a poslav zavraždil všechny děti, kteréž byly v Betlémě i ve všech končinách jeho: od dvouletých a níže podle času, na kterýž se byl pilně vyptal od mudrců. 17. Tehdy naplněno jest to, což povědíno bylo skrze Jeremiáše řkouceho: 18. Hlas v Ráma slyšán jest, pláč a kvílení mnohé: Ráchel plačící synů svých, a nedala se potěšiti, protože jich není.

IV. 19. Když pak umřel Herodes, aj, Anděl Páně ukázal se Josefovi ve snách v Egyptě, 20. řka: Vstaň a vezmi dítě i matku jeho a jdiž do země israelské, neboť jsou zemřeli ti, kteří hledali bezživotí dítěte. 21. Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho a přišel do země israelské. 22. Ale

18. Ráma leží asi 10 km jižně od Jerusalema. Zde měl prorok Jeremiáš (31. 15.) vidění Ráchel, v němž slyšel pramáti Israele, jak hořce pláče nad osudem národa odvedeného do assyrského zajetí. Mateřská bolest Ráchelina je sv. Matouši předobrazem nářku a bolesti matek betlémských.

uslyšev, že by Archelaus kraloval v Jůdstvu místo Herodesa, otce svého, obával se tam jíti; a byv napomenut ve snách, obrátil se do krajin galilejských. 23. A přišed, bydlil v městě, jež slove Nazaret, aby se naplnilo, což povědíno bylo skrze proroky, že Nazaretský slouti bude.

KAPITOLA III.

I. Jan Křtitel předchůdce Páně počíná kázati a křtíti. II. Trestá farizeje a saducejské. III. Ukazuje rozdíl mezi svým křtem a Kristovým. IV. Křtí Krista Pána.

V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti jůdské, 2. řka: Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské. 3. Tentot jest zajisté, jenž předpověděn jest od Isaiáše proroka řkoucího: Hlas volajícího na poušti: připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. 4. Ten pak Jan měl roucho ze srstí velbloudových, a pás kožený kol beder svých, a pokrm jeho byl kobyvky a med lesní. 5. Tedy vycházel k němu Jerusalém a všecko Jůdstvo i všecka okolní krajina jordánská, 6. a křtění byli od něho v Jordáně, vyznávající hříchy své.

II. 7. Uzřev pak mnohé z fariseů a saduceů, že jdou k jeho křtu, řekl jim: Pokolení ještěrčí, kdo vám ukázal utéci od budoucího hněvu? 8. Protož čiňte ovoce hodné pokání. 9. A neříkejte sami u sebe: otce máme Abrahama; neboť pravím vám, že může Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. 10. Neboť již jest sekera ke kořenu stromu přiložena. Každý tedy strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyťat a na oheň uvržen bude.

III. 11. Já zajisté křtím vás ve vodě ku pokání, ten pak, kterýž po mně přijde, jestiť mocnější nežli já, jehožto nejsem hoden obuvi nositi, onť vás křtíti bude v Duchu Svatém a ohni. 12. Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistí humno své, a shromáždí pšenici svou do obilnice, ale plevy páliti bude ohněm neuhasitelným.

IV. 13. Tehdy přišel Ježíš od Galilee k Jordánu k Janovi, aby pokřtěn byl od něho. 14. Ale Jan velmi zbraňoval jemu, řka: Já od tebe mám pokřtěn býti, a ty

11. Svátost křtu naplňuje člověka novým duchem, milostí Boží; ohněm jest tu vyjádřena síla, která ničí všecken hřích při křtu samotném a která zničí všechno ničemné a hříšné při posledním soudu.

jdeš ke mně? 15. Odpovídaje pak Ježíš, řekl jemu: Dopust nyní; neboť nám tak sluší naplniti všelikou spravedlnost. Tedy dopustil jemu. 16. Pokřtěn jsa pak Ježíš, vystoupil ihned z vody; a aj, otevřena jsou mu nebesa, a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. 17. A aj, hlas z nebe řkoucí: Tentot jest syn můj milý, v němž jsem sobě dobře zalíbil.

KAPITOLA IV.

I. Kristus Pán se postí a pokušení od ďábla trpí.
II. Počíná kázati. III. Povolává některé učedníky.
IV. Mnohé bídny uzdravuje. V. Mnoho zástupů ho následuje.

Tehdy Ježíš veden jest na poušť od Ducha, aby pokoušen byl od ďábla. 2. A postiv se čtyřicet dnů a čtyřicet nocí, potom zlačněl. 3. A přistoupiv pokušitel, řekl jemu: Jsi-li syn Boží, rciž, ať kamení toto chlebové jsou. 4. Kterýž odpovídaje řekl: Psánoť jest: Ne samým chlebem živ jest člověk, ale každým slovem, kteréž vychází z úst Božích. 5. Tedy pojal jej ďábel

do svatého města, a postavil ho na vrchu chrámu, 6. a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, spustiž se dolů, nebo psáno jest, že Andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys snad o kámen nohy své neurazil. 7. I řekl mu Ježíš: Zase psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. 8. Opět pojal ho ďábel na horu vysokou velmi a ukázal mu všechna království světa, i slávu jejich, 9. a řekl jemu: Toto všechno tobě dám, jestliže padna budeš se mi klaněti. 10. Tedy dí mu Ježíš: Odejdi, satane, neboť psáno jest: Pánu Bohu svému klaněti se budeš, a jemu samému sloužiti budeš. 11. Tedy opustil ho ďábel a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu.

II. 12. A když uslyšel Ježíš, žeby Jan vsazen byl do vězení, navrátil se do Galilee 13. a opustiv město Nazaret, přišed bydlil v Kaffarnaum pomůřském při kra-

Pokoušení ďáblovu vztahuje se jen na lidství Bohočlověka. Ďábel se snaží, aby Pána Ježíše odradil od jeho vykupitelského díla. Kristus Pán dopouští pokoušení, aby nám ukázal, že ono samo není ještě hříchem, že samo ani neničí, ani neoslabuje naše spojení s Bohem. Dal nám však příklad, jak statečně si máme v pokoušení počínat.

jích Zabulon a Neftalim, 14. aby se naplnilo, což povědíno jest skrze Izaiáše proroka: 15. Země Zabulon a země Neftalim, cesta moře za Jordánem, Galilea pohan-ská, 16. lid, kterýž seděl v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině stínu smrti, světlo vzešlo jim. 17. Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání čiňte, neboť se přiblížilo království nebeské.

III. 18. Chodě pak Ježíš podle moře Galilejského, uzřel dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje, bratra jeho, ani pouštějí síť do moře (nebo byli rybáři), 19. i dí jim: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáři lidí. 20. A oni hned opustivše síť, šli za ním. 21. A poodšed odtud, uzřel jiné dva bratry, Jakuba, syna Zebedeova, a Jana, bratra jeho, na lodi se Zebedeem, otcem jejich, ani tvrdí síti své: a povolal jich. 22. A oni hned opustivše síť a otce, šli za ním.

IV. 23. I obcházel Ježíš všecku Galilei, uče v školách jejich, a káže Evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. 24. A rozešla se o něm pověst po vsí Syrii. I podávali mu

všech zle se majících, rozličnými neduhy a trápeními obklíčených, i ďábelníků, i náměsíčníků, i šlakem poražených, a uzdravoval je.

V.25. I šli za ním zástupové mnozí z Galilee a z desíti měst, i z Jerusaléma i z Júdstva i ze Za-Jordání.

KAPITOLA V.

I. Kristus Pán na hoře vykládá osmero blahoslavenství. II. Připodobňuje apoštoly k soli země a světlu světa. III. Vykládá dokonale desatero přikázání, které netoliko zlé skutky, ale také zlé žádosti jimi se zapovídají.

Vida pak Ježíš zástupy, vstoupil na horu, a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. 2. I otevřev ústa svá, učil je, řka: 3. Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské. 4. Blahoslavení tiší, nebo oni zemí vládnouti budou. 5. Blahoslavení lkající, nebo oni

3. Chudí duchem jsou ti, jejichž duch nepřilnul k bohatství, k hmotě. Dále jsou to ti, kteří jsou si pokorně vědomi své duchovní maličkosti před plností a velikostí vědění Božího.

potěšeni budou. 6. Blahoslavení, kteříž lačnější a žíznější po spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou. 7. Blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství dojdou. 8. Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou. 9. Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou. 10. Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, neb jejich jest království nebeské. 11. Blahoslavení jste, když vám zlořečiti budou, a protivenství činiti, a mluvíti všecko zlé o vás lhouce, pro mne. 12. Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích, takť zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi.

II. 13. Vy jste sůl země. Jestliže sůl zkažena bude, čím bude osoleno? k ničemu se nehodí více, než aby byla ven vyvržena, a od lidí pošlapána. 14. Vy jste světlo

13. Jídlo se solí, aby nabylo chuti a aby se nekazilo. Tak i všichni křesťané a zvláště kněží mají úlohu soli a chrání svět před hnilobou duchovní. Zkazí-li se sama sůl, nikdo jí již nevrátí její dřívější sílu. Stejně tak kněží, stanou-li se nevěrnými svému poslání, ztrácejí sílu slova Božího a nikdo z lidí jim ji vrátit nemůže.

světa. Nemůžete město na hoře ležící skryto býti. 15. Aniž rozsvěcují svíce, a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen, aby svítala všem, kteříž jsou v domě. 16. Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví otce vašeho, jenž jest v nebesích.

III. 17. Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti zákon, anebo proroky; nepřišel jsem rušiti, ale naplniti. 18. Amen zajisté pravím vám, dokudž nepomine nebe i země, jediná literka aneb jediný puntík nepomine ze zákona, až se všecko stane. 19. Protož zrušil-li by kdo jedno z přikázání těchto nejmenších a učil by tak lidi, nejmenší slouti bude v království nebeském; kdož by pak činil, a učil, ten veliký slouti bude v království nebeském. 20. Nebo pravím vám, že nebude-li hojnější spravedlivost vaše nežli zákonníků a farizeů, nevejdete do království nebeského. 21. Slyšeli jste, že řečeno jest starým, nezbiješ: pakli by kdo zabil, hoden bude soudu. 22. Ale jáť pravím vám, že každý, kdož se hněvá na bratra svého, hoden bude soudu. Kdožby pak řekl bratru svému rácha, hoden bude rady. A kdožby řekl blázne,

hoden bude pekelného ohně. 23. Protož obětuješ-li dar svůj na oltář, a tu se rozpomeneš, že bratr tvůj má něco proti tobě, 24. nechej tu daru svého před oltářem, a jdi prvé, smiř se s bratrem svým, a potom přijda obětovati budeš dar svůj. 25. Vejdi v dobrou vůli s protivníkem svým, rychle, dokudž jsi s ním na cestě, aby snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníku, a byl bys uvržen do žaláře. 26. Amen pravím tobě, nevyjdeš odtud, dokudž posledního haléře nenavrátíš. 27. Slyšeli jste, že řečeno jest starým: Nesesmilníš. 28. Ale jáť pravím vám, že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již smilnil s ní v srdci svém. 29. Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vyloupiž je, a vrz od sebe: neboť jest užitečněji tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, nežli celé tělo tvé uvrženo bylo do ohně pekelného. 30. A pak-li ruka tvá pravá horší tě, utni ji, a vrz od sebe: nebo užitečněji jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, nežli všecko tělo tvé uvrženo bylo do pekelného ohně. 31. Řečeno jest pak: Kdožbykoli propustil manželku svou, aby jí dal lístek zapuzení. 32. Ale jáť pravím vám, že kdož-

koli propustil by manželku svou kromě příčiny cizoložství, uvodí ji v cizoložství, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží. 33. Opět slyšeli jste, že řečeno bylo starým: Nebudeš křivě přísahati, ale splníš Pánu přísahy své. 34. Ale jáť pravím vám, abyste nikterak nepřisahali, ani skrze nebe, nebo trůn Boží jest. 35. Ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest, ani skrze Jerusalém, nebo jest město velikého krále. 36. Ani skrze hlavu svou budeš přísahati, nebo nemůžeš jednoho vlasu učiniti bílého nebo černého. 37. Ale buď řeč vaše ano, ano, ne, ne: což pak nad to více jest, to od zlého jest. 38. Slyšeli jste, že řečeno bylo: Oko za oko, a zub za zub. 39. Jáť pak pravím vám, abyste neodpírali zlému, ale udeří-li tě kdo v pravé líce tvé, nasad mu i druhé. 40. A tomu, kdož se chce s tebou souditi, a sukni tvou vzíti, nech mu i pláště. 41. A nutil-li by tě kdo jíti s sebou míli jednu, jdi s ním i jiné dvě. 42. Kdo tebe prosí, dej mu: a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvracej se. 43. Slyšeli jste, že řečeno bylo: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřitele svého. 44. Ale jáť vám pravím: Milujte ne-

přátele své, dobře činite těm, kteří vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vám protivností činí a utrhnají vám; 45. abyste byli synové Otce svého, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i na zlé, a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé. 46. Nebo milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? zdaliž i publikáni téhož nečiní? 47. A budete-li pozdravovati toliko bratří svých, což více činíte? Zdaž i pohané toho nečiní? 48. Buďtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš nebeský dokonalý jest.

KAPITOLA VI.

I. Kristus Pán učí v dobrých skutcích nehledati marné chvály a nejdříve jak by se měla almužna dávat, II. jak modlitbu konati a Otčenáš říkati, III. jak postiti se, IV. jak poklady v nebi skládati; V. odvádí od nezřízené péče.

Pilně se varujte, abyste spravedlnosti své nečinili před lidmi, abyste byli viděni od nich; jinak nebudete míti odplaty u Otce vašeho, jenž jest v nebesích. 2. Proto když dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytci činí v školách a na uli-

cích, aby ctěni byli od lidí. Amen pravím vám, vzali odplatu svou. 3. Ale když ty almužnu dáváš, nechť neví levice tvá, co by činila pravice tvá, 4. aby almužna tvá byla v skrytě; a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě.

II. 5. A když se modlíte, nebudte jako pokrytci, kteří obyčej mají v školách a na rozích ulic stojíce, modliti se, aby byli viděni od lidí. Amen pravím vám, vzali odplatu svou. 6. Ale ty když se budeš modliti, vejdi do pokojíka svého, a zavra dvěře, modliž se Otci svému v skrytě: a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě. 7. Modlíce se pak, nemluvte mnoho jako pohané; nebo se domnívají, že by v mnohém mluvení byli vyslyšeni. 8. Nepřirovnávejtež se tedy jim, neboť ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prve nežli byste ho prosili. 9. A proto vy takto se budete modliti: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. 10. Přijď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na

5, 6. Tím, že vybízí Pán Ježíš k pokorné modlitbě ve skrytu, nechce zavrhnout liturgii a společnou modlitbu, kterou přece na jiném místě (Mt. 18, 19, 20) tolik doporučí.

zemi. 11. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. 12. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. 13. A neuvod nás v pokušení. Ale zbav nás od zlého, Amen. 14. Nebo jestliže odpustíte lidem hříchy jejich, odpustí i vám Otec váš nebeský hříchy vaše. 15. Jestliže pak neodpustíte lidem, aniž Otec váš odpustí vám hříchů vašich.

III. 16. Když se pak postíte, nebývejtež jako pokrytci smutní; neboť pošmuřují tváří svých, aby vědomo bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, že vzali odplatu svou. 17. Ty pak když se postíš, pomaz hlavy své, a tvář svou umyj, 18. aby nebylo zjevné lidem, že se postíš, ale Otci tvému, kterýž jest v skrytě; a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě.

IV. 19. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež rez a mol kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou; 20. ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto ani rez, ani mol nekazí, a kdežto zloději nevykopávají aniž kradou. 21. Nebo kde jest poklad tvůj, tuť

21. Je protipřirozené, aby člověk, který je určen pro věčnost, dychtil příliš po pozemských statcích, které rez a mol kazí a zloději kradou. Daleko lepší je

jest i srdce tvé. 22. Svíce těla tvého jest oko tvé. Jestliže oko tvé prosté bude, všechno tělo tvé světlé bude; 23. paklit oko tvé bude nešlechtné, všechno tělo tvé tmavé bude. Jestli tedy světlo, kteréž jest v tobě, jsou tmy, samé tmy jak veliké budou?

V. 24. Žádný nemůže dvěma pánům sloužiti; nebo zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho strpí, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužit i mamoně. 25. Protož pravím vám, nepečujte o duši svou, co byste jedli, ani o tělo své, čím byste se odívali. Zda-liž není duše více nežli pokrm, a tělo více nežli oděv? 26. Ohledněte se na ptactvo nebeské, žet nesejí ani žnou, ani shromažďují do stodol, a Otec váš nebeský živí je, a zda-liž vy nejste dražší nežli oni? 27. A kdo z vás mysle může přidati k postavě své loket jeden? 28. A o oděv proč se staráte? Popatřte na kvítí polní, kterak rostete, nepracuje, aniž přede. 29. Pravím pak vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své tak

shromažďovat si poklady v nebi dobrými skutky. Takový člověk celým svým srdcem je připoután k nebi, takže všechno jeho myšlení a jednání směřuje k Bohu podle slov: „Kde je poklad tvůj, tuž je i srdce tvé.“

oděn nebyl, jako jedno z nich. 30. Poně-
vadž tedy trávu polní, ježto dnes jest, a
zítra do peci vložena bývá, Bůh tak odí-
vá; čím více vás malověrní? 31. Nepečuj-
tež tedy říkájíte: Co budeme jísti, a nebo
co budeme píti, a nebo čím se budeme
odívati? 32. nebo toho všeho pohané hle-
dají; víť zajisté Otec váš, že toho všeho po-
třebujete. 33. Hledejte tedy nejprve krá-
lovství Božího a spravedlnosti jeho, a toto
vše bude vám přidáno. 34. Protož nepe-
čujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pe-
čovati bude sám o sebe. Dostit' má den na
své zlosti.

KAPITOLA VII.

I. Pán zapovídá všetečné soudy. II. Učí v modlitbách
trvati a činiti bližnímu, co chceme, aby nám bylo či-
něno. III. Že jest úzká cesta do nebe a že málo je těch,
kteří ji nalézají, IV. že se máme varovati falešných
proroků, V. že se má dům ne na písku, ale na skále
stavěti.

Nesudte, abyste nebyli souzeni; 2. ne-
bo jakým soudem souditi budete, tako-
vým budete souzeni, a jakou měrou měři-
ti budete, takovou bude vám zase odmě-
řeno. 3. Což pak vidíš mrvu v oku bratra

svého, a v oku svém břevna nevidíš? 4. Aneb kterak díš bratru svému: Nech, ať vyvrhnu mrvu z oka tvého, a aj, břevno jest v oku tvém? 5. Pokrytče, vyvrhni prve břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyvrhl mrvu z oka bratra svého. 6. Nedávejte svatého psům, aniž házejte perel svých před svině, aby snad nepošlapaly jich nohama svýma, a obrátíce se, neroztrhaly vás.

II. 7. Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno. 8. Nebo každý kdo prosí, béře, a kdo hledá, nalézá, a tomu, jenž tluče, bude otevřeno. 9. Aneb který z vás jest člověk, jehož kdyby prosil syn jeho za chléb, zdalíž mu podá kamene? 10. Neb prosil-li by za rybu, zdali podá jemu hada? 11. Jestliže tedy vy jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí synům svým, čím více Otec váš, jenž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteříž ho prosí? 12. Všecko tedy, cokoli

6. Božský Spasitel varuje své učedníky před lehkověrností a nekritickou horlivostí. Svaté pravdy víry a svátosti mají učedníci Kristovi moudře rozdávatí, aby jich snad nevydali na pospas zlomyslnému rouhání a znesvěcování.

chcete, aby vám lidé činili, i vy čiňte jim. Toť zajisté jest zákon i proroci.

III. 13. Vcházejte těsnou branou, nebo široká brána a prostranná cesta jest, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteří vcházejí skrze ni. 14. Jak těsná brána a úzká cesta jest, kteráž vede k životu, a málo jest těch, kteří ji nalézají!

IV. 15. Pilně se varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, uvnitř pak jsou vlci hltaví; 16. po ovoci jejich poznáte je. Zdaliž sbírají s trní hrozny, aneb s bodláčí fíky? 17. Takť každý strom dobrý ovoce dobré nese. 18. Nemůže dobrý strom zlého ovoce nésti, ani strom zlý ovoce dobrého vydávati. 19. Vše-liký strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyřazen bude a na oheň uvržen bude. 20. A tak tedy po ovoci jejich poznáte je. 21. Ne každý, kdož mi říká Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale kdo činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest, ten vejde do království nebeského. 22. Mnozí mi řeknou v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém ďáblů nevymítali, a v tvém jménu divů mnohých nečinili?

23. A tehdyt jim vyznám: nikdy jsem vás neznal, odejděte ode mne, kteří činíte nepravost.

V. 24. A protož každý, kdo slyší slova má tato, a plní je, připodobněn bude muži moudrému, kterýž vystavěl dům svůj na skále: 25. i spadl příval, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, a nepadl, nebo založen byl na skále. 26. A každý kdo slyší slova má tato, a nečiní jich, podobný bude muži bláznu, kterýž vystavěl dům svůj na písku: 27. i spadl příval, a přišly řeky, a váli větrové a obořili se na ten dům; a padl a jeho pád byl veliký. 28. I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, divili se zástupové učení jeho. 29. Nebo učil je jako moc maje, a ne jako zákoníci jejich a farizeové.

KAPITOLA VIII.

I. Kristus Pán uzdravuje malomocného. II. Též služebníka setníkova. III. I švegruši Petrovu a mnoho jiných. IV. Dva, kteří ho chtěli následovati, napomíná, aby všechno své jmění, ano i rodiče opustili. V. Utišuje bouři na moři. VI. Vymítá ďábly a povoluje jim vejíti do vepřů.

Když sestoupil s hory, šli za ním zástupové mnozí. 2. A aj, malomocný při-

šed, klaněl se jemu, řka: Pane, chceš-li, můžeš mne očistiti. 3. I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hned očištěno jest malomocenství jeho. 4. I dí jemu Ježíš: Viz, abys žádnému nepravil, ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj dar, kterýž přikázal Mojžíš na svědectví jim.

II. 5. Když pak vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník, prose ho, 6. řka: Pane, služebník můj leží doma šlakem poražený, a zle se trápí. 7. I dí mu Ježíš: Já přijdu a uzdravím ho. 8. A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdraven bude služebník můj. 9. Neboť i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou žoldnéře, a dím tomuto: jdi! i jde, a jinému: přijď! a přijde, a služebníku svému: učiň toto! a učiní. 10. Slyše

9. Setník jako voják ví dobře, co znamená rozkazovati a poslouchati. Představuje si, že Pán Ježíš je vysokým důstojníkem Božím, který má pod sebou všechny anděly, jejichž prostřednictvím koná zázraky; že dá tedy jednomu andělu rozkaz, aby uzdravil jeho služebníka, rozkaz se musí ihned vyplnit, a služebník bude zdrav. Tato naivní představa setníková o zázracích Pána Ježíše nijak nezaráží a nebrání, aby Pán odměnil jeho pevnou víru.

pak Ježíš, podivil se, a jdoucím za sebou řekl: Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké víry v Izraeli. 11. Pravím pak vám, že přijdou mnozí od východu i od západu, a stolovati budou s Abrahamem, a s Izákem, a s Jákobem v království nebeském. 12. Synové pak království vyvrženi budou do temností zevnitřních; tamť bude pláč a skřípění zubů. 13. I řekl Ježíš setníkovi: Jdiž, a jak jsi uvěřil, staň se tobě. A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

III. 14. A přišed Ježíš do domu Petrova, uzřel švegruši jeho, ana leží, a má zimnici. 15. I dotekl se ruky její, a přestala jí zimnice; i vstala, a posluhovala jim. 16. A když byl večer, podávali mu mnohých, kteříž ďábelství měli, a vymítal duchy slovem, a všecky, kteříž se zle měli, uzdravil; 17. aby se naplnilo, což povědíno jest skrze Isaiáše proroka, řkoucího: Onť vzal mdloby naše, a neduhy naše nesl. 18. Vidá pak Ježíš zástupy mnohé okolo sebe, kázal přeplaviti se za moře. 19. A přistou-

12. „Synové království” jsou židé, kteří byli povoláni do království mesiášského, t. j. do Církvě, na prvním místě.

piv jeden zákoník, řekl jemu: Mistře, půjdu za tebou, kamžkoli půjdeš.

IV. 20. I dí mu Ježíš: Lišky mají doupata, a ptactvo nebeské hnízda; ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. 21. Jiný pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopust mi prve jíti a pochovati otce mého. 22. Ježíš pak řekl jemu: Pojď za mnou a nech, ať mrtví pochovávají mrtvé své. 23. A když vstupoval na lodičku, šli za ním učedníci jeho 24. a aj, bouře veliká stala se na moři, takže se lodička přikrývala vlnami, on pak spal. 25. A přistoupili k němu učedníci jeho, a vzbudili jej, řkouce: Pane, zachovej nás, hyneme.

V. 26. I dí jim Ježíš: Co se bojíte, ó malověrní? Tehdy vstav, přikázal větrům a moři: a stalo se utišení veliké. 27. Lidé pak divili se, řkouce: Který jest tento, že ho větrové i moře poslouchají?

VI. 28. A když přišel za moře, do krajiny Gerazenských, potkali se s ním dva

22. Nejbližší příbuzní mládence jsou dosud nevěřícími, kteří by ještě mladíka přemlouvali a bránili mu, aby se stal učedníkem Kristovým; proto patří mezi duchovně mrtvé. Těm má přenechat mladík starost o pohřeb svého otce a sám má této jedinečné příležitosti využít a odejít s Pánem Ježíšem.

ďábelníci, vyšedše z hrobů, ukrutní náramně, takže žádný nemohl tou cestou jíti; 29. a aj, vzkřikli, řkouce: Co je nám a tobě, Ježíši, Synu Boží? přišel jsi sem před časem trápiti nás? 30. A bylo neda-leko od nich veliké stádo vepřů, pasouc se. 31. Ďáblové pak prosili ho, řkouce: Jestliže nás vymítáš odsud, pošli nás do stáda vepřů. 32. I řekl jim: Jděte. A oni vyšedše, odešli do vepřů, a aj, hnalo se prudce všecko stádo s vrchu dolů do moře, a utonuli ve vodách. 33. Pastýři pak utekli a přišedše do města, vypravovali všecko, i o těch, kteříž byli měli ďábelství. 34. A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi a uzřevše ho prosili, aby odešel z končin jejich.

KAPITOLA IX.

I. Pán Ježíš uzdravuje šlakem poraženého. II. Povolává Matouše a na reptání farizeů odpovídá. III. Uzdravuje ženu krvotokem trpící a dceru knížete křísí. IV. Dvěma slepým zrak vrací, z němého ďábelství vyhání, všudy vůkol chodě káže a nad rozptýlenými ovce-mi lítost má.

A vstoupiv na lodičku, přeplavil se, a přišel do města svého. 2. A aj, přinesli mu

šlakem poraženého, ležícího na loži. A uviděv Ježíš víru jejich, řekl šlakem poraženému: Doufej, synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji. 3. A aj, někteří ze zákoníků řekli sami v sobě: Tento se rouhá. 4. A uviděv Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč myslíte zlé věci v srdcích svých? 5. Co jest snáze říci: Odpouštějí se tobě hříchové tvoji? čili říci: Vstaň, a choď? Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hříchy, tedy dí šlakem poraženému: Vstaň, vezmi lože své, a jdi do domu svého. 7. I vstal, a odešel do domu svého. 8. Viděvše pak to zástupové, báli se, a velebili Boha, kterýž dal takovou moc lidem.

II. 9. A jda odtud Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. A řekl mu: Pojď za mnou. I vstav, šel za ním. 10. Stalo se pak, když seděl za stolem v domě, aj, mnozí publikáni a hříšníci přišedše, stolovali s Ježíšem a s učedníky jeho. 11. A viděvše to farizeové, řekli učedníkům jeho: Proč s publikány a s hříšníky jí mistr váš? 12. Ale Ježíš uslyšev to, řekl: Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. 13. Jdouce pak učte se, co jest to: Milo-

srdenství chci a ne oběti. Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných. 14. Tehdy přistoupili k němu učedníci Janovi, řkouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedníci pak tvoji se nepostí? 15. I řekl jim Ježíš: Zdaliž mohou synové ženichovi rmoutiti se, dokudž s nimi jest ženich? Ale přijdou dnové, když bude od nich odjat ženich; tehdyť se budou postiti. 16. Žádný zajisté nepřišívá záplaty sukna nového k rouchu vetchému, nebo odjímá celost jeho od roucha a tak horší roztrhnutí jeho bývá. 17. Aníž lejí vína nového do sudů starých: sic jinak rozpu-kají se sudové a víno se vylévá a sudové se kazí. Ale víno nové lejí do nových sudů, a bývá obé zachováno.

III. 18. Když on to k nim mluvil, aj,

15. Pán Ježíš přirovnává svůj pobyt s učedníky zde na zemi ke svatbě, kde není na místě půst. Doba postu a smutku pro apoštoly teprve přijde, až jim bude jejich Ženich násilím vyrván. „Synové” ženichovi, t. j. přátelé.

16, 17. Nová záplata a nové víno znamenají zde nový způsob křesťanské zbožnosti; vetchý šat a staré sudy znamenají starozákonní složitě formy zbožnosti. Pán Ježíš klade hlavní důraz na ducha modlitby a postu, zatím co farizeům stačí bezduché a jen vnější plnění zákona.

kníže jedno přistoupivši, klanělo se jemu, řka: Pane, dcera má nyní umřela, ale pojd', vlož na ni ruku svou, a bude živa. 19. A vstav Ježíš, šel za ním, i učedníci jeho. 20. A aj, žena, kteráž krvotok trpěla dvanácte let, přistoupila ze zadu, a dotkla se podolka roucha jeho. 21. Nebo řekla sama v sobě: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu. 22. Ježíš pak obrátiv se, a uzřev ji, řekl: Doufej, dcero, víra tvá tě uzdravila. I ozdravěla žena té hodiny. 23. Přišed pak Ježíš do domu knížete, a uzřev pištce i zástup hlučící, řekl: 24. Odejďtež; neboť neumřela děvečka, ale spí. I posmívali se jemu. 25. A když byl vypuštěn zástup, vešel tam, vzal ji za ruku její; i vstala děvečka, 26. a roznesla se pověst ta po vší zemi.

IV. 27. A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva slepí, volajíce a řkouce: Smiluj se nad námi, Synu Davidův. 28. A když vešel do domu, přistoupili k němu slepí. I dí jim Ježíš: Věříte-li, že to vám mohu učiniti? Řkou jemu: Ovšem, Pane. 29. Tedy dotekl se očí jejich, řka: Podle víry vaší staníž se vám. 30. I otevříny jsou oči jejich; a pohrozil jim Ježíš, řka: Hleďte, ať žádný

to nezví. 31. Ale oni vyšedše, rozhlásili jej po vší té zemi. 32. A když vyšli, ejhle, podali mu člověka němého, majícího ďábelství. 33. A když vyvrženo bylo ďábelství, mluvil němý. I divili se zástupové, řkouce: Nikdy nebylo vídáno nic takového v Izraeli. 34. Farizeové pak pravili: Mocí knížete ďábelského vymítá ďábly. 35. I obcházel Ježíš všechna města i městečka, uče ve školách jejich, a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc, i všeliký neduh. 36. Viděv pak zástupy, slitoval se nad nimi, že byli soužení, a ležící jako ovce, nemající pastýře. 37. Tehdy dí učedníkům svým: Žeň zajiště jest mnohá, ale dělníků málo. 39. Protož proste Pána žní, ať pošle dělníky na žeň svou.

KAPITOLA X.

I. Kristus Pán dává apoštolům moc vymítati ďábly a uzdravovati nemocné. II. Rozesílá je, aby kázali evangelium a dává jim pěkná naučení. III. Předpovídá jim protivenství, která budou míti. IV. Povzbuzuje a posilňuje je, aby směle vyznávali a rozhlašovali víru. V. Slibuje těm, kteří jeho učedníky přijmou, takovou odplatu, jakoby jeho samého přijali.

Asvolav dvanácte učedníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vy-

mítali, a aby uzdravovali všelikou nemoc i všeliký neduh. 2. Dvanácti pak apoštolů jména jsou tato: První Šimon, jenž slove Petr, a Ondřej, bratr jeho, 3. Jakub Zebedeův a Jan, bratr jeho, Filip, a Bartoloměj, Tomáš, a Matouš publikán, Jakub Alfeův, a Juda Tadeáš, 4. Šimon Kananejský, a Jidáš Iškariotský, kterýž ho zradil.

II. 5. Těch dvanácte poslal Ježíš, přikazuje jim, řka: Na cestu pohanů nechodte, a do měst samaritánských nevcházejte. 6. Ale raději jděte k ovcím zahynulým domu Izraelského. 7. Jdouce pak kažte, řkouce, že se přiblížilo království nebeské. 8. Nemocné uzdravujte, mrtvé křistete, malomocné očišťujte, ďábly vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte. 9. Nemějte zlata ani stříbra, ani peněz v opascích svých, ani mošny na cestě, ani dvou sukní, ani obuvi, ani hůlky; hodent jest zajisté dělník pokrmu svého. 11. A do kteréhožkoli města neb městečka vejdete, zeptejte se, kdoby v něm hodný byl, a tu pobuďte, dokud nevyjdete. 12. Vcházejíce pak do domu, pozdravte, řkouce: Pokoj buď tomuto domu. 13. A jestliže bude dům ten hoden, pokoj váš přijde naň; pak-

li nebude hoden, pokoj váš navrátí se k vám. 14. A kdožkoli nepřijme vás, aniž vyslechne řečí vašich, vyjdouce ven z domu, neb z města, vyrazte prach s nohou svých. 15. Amen pravím vám: Lehčeji bude zemi Sodomských a Gomorských v den soudný, nežli městu tomu. 16. Áj, já posílám vás jako ovce mezi vlky, protož buďte opatrní jako hadové, a prosti jako holubice.

III. 17. Vystříhejtež se pak lidí. Nebť vás vydávati budou do rad, a v shromážděních svých budou vás bičovati, 18. a před vladaře, i před krále vedeni budete pro mne, na svědectví jim a národům. 19. Když pak vás vydají, nemyslete, kterak aneb co byste mluvili: dánot bude zajisté vám v tu hodinu, co byste mluvili. 20. Nebo nejste vy, kdož mluvíte, ale Duch Otce vašeho, jenž mluví ve vás. 21. Vydá pak bratr bratra na smrt, a otec syna; a povstanou synové proti rodičům, a zabijí je. 22. A budete v nenávisti všem pro jméno mé; ale kdož setrvá až do konce, ten spasen bude. 23. Když pak se vám budou protiviti v městě tom, utecte do jiného. Zajisté pravím vám, nezchodíte měst izrael-

ských, až přijde Syn člověka. 24. Není učedník nad mistra, ani služebník nad pána svého. 25. Dostit jest učedníku, aby byl jako mistr jeho, a služebníku jako pán jeho. Jestliže hospodáře Belzebubem nazývali, čím více domáci jeho?

IV. 26. Protož nebojte se jich, neboť není nic skrytého, co nebude zjeveno, a tajného, co nebude zvěděno. 27. Co vám pravím ve tmách, vyprávějte na světle, a co v ucho slyšíte, hlásejte na střeách. 28. A nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, ale duše nemohou zabíti; než bojte se raději toho, kterýž může duši i tělo zatratiti do pekelného ohně. 29. Zdaliž nebývají prodáváni dva vrabci za penízek; a jediný z nich nepadne na zem bez vůle Otce vašeho. 30. Vaši pak vlasové na hlavě všickni sečtení jsou. 31. Protož nebojte se; lepší jste vy než mnoho vrabců. 32. Kdožkoli tedy vyzná mne před lidmi, vyznámt i já jej před Otcem svým, jenž jest v nebesích. 33. Kdož pak mne zapře před lidmi, zapřu ho i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. 34. Nedomnívejte se, že bych přišel pokoj poslati na zemi; nepřišel jsem pokoj poslati, ale meč. 35.

Přišel jsem zajisté, abych rozdělil člověka proti otci jeho, a dceru proti mateři její, a nevěstu proti švegruši její; 36. a nepřátelé člověka, domácí jeho. 37. Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, není mne hoden; a kdož miluje syna neb dceru nade mne, není mne hoden. 38. A kdož neběře kříže svého, a nenásleduje mě, není mne hoden. 39. Kdo nalézá duši svou, ztratí ji; a kdo ztratí duši svou pro mne, nalezne ji.

V. 40. Kdo vás přijímá, mě přijímá, a kdo mě přijímá, přijímá toho, kterýž mě poslal. 41. Kdo přijímá proroka, ve jménu proroka, odplatu proroka vezme; a kdo přijímá spravedlivého, ve jménu spravedlivého, odplatu spravedlivého vezme. 42. A kdožkoli dá jednomu z těchto nejmenších číši vody studené, toliko ve jménu učedníka, zajisté pravím vám, neztratí odplaty své.

KAPITOLA XI.

I. Jan Křtitel ze žaláře k Pánu Kristu posílá učedníky své. II. Kristus Pán vychvaluje Jana. III. Trestá Židy, že ani jeho ani Jana poslechnouti nechtěli IV. Domlouvá nekajícím městům. V. Otce svého chválí a všech usouzených k sobě volá.

A stalo se, když dokonal Ježíš příkázání dávati dvanácti učedníkům svým, bral se odtud, aby učil a kázal v městech jejich. 2. Jan pak, když uslyšel ve vězení o skutcích Kristových, poslav dva z učedníků svých, 3. řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti máš, čili jiného čekati máme? 4. I odpovídaje Ježíš, řekl jim: Jdouce zvěstujte Janovi, co jste slyšeli a viděli. 5. Slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní se očišťují, hluchí slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým evangelium se zvěstuje; 6. a blahoslavený jest, kdož se nebude horšiti na mne.

II. 7. A když oni odcházeli, počal Ježíš praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť viděti? Třtinu-li větrem se klátící? 8. Ale co jste vyšli viděti? Člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž se měkkým rouchem odívají, v domech královských jsou. 9. Ale co jste vyšli viděti?

Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. 10. Tentof jest zajisté, o němž psáno jest: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýžto připraví cestu tvou před tebou. 11. Amen, pravím vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; ale kdo jest nejmenší v království nebeském, jestit větší nežli on. 12. Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, uchvacují je. 13. Nebo všickni proroci i zákon až do Jana prorokovali. 14. A chcete-li rozuměti, onť jest Eliáš, kterýž přijíti má. 15. Kdo má uši k slyšení, slyš.

III. 16. Ke komu pak připodobním pokolení toto? Podobno jest dětem sedícím na rynku, kteříž volajíce na sobě rovné, 17. říkají: Pískali jsme vám, a neskákali jste, žalostně jsme naříkali, a neplakali jste. 18. Přišel zajisté Jan nejeda ani nepije, a řkou: ďábelství má. 19. Přišel Syn člověka, jeda a pije, a řkou: aj, člověk žráč a pijan vína, přítel publikánů a hříšníků. A ospravedlněna jest moudrost od synů svých. 20. Tehdy počal vytýkati městům, v nichžto činěno bylo nejvíce divů jeho, že pokání nečinili.

IV. 21. Běda tobě Korozaím, běda tobě Betsaido; nebo kdyby v Týru a Sidonu byli činěni divové ti, kteříž jsou činěni ve vás, dávno by byli v žíni a v popele pokání činili. 22. Ale však pravím vám: Týru a Sidonu lehčeji bude v den soudný, nežli vám. 23. A ty Kafarnaum, zdaž se vyvýšíš až k nebi? Až do pekla sestoupíš. Neboť kdyby v Sodomě byli činěni divové ti, kteříž jsou činěni v tobě, snad byli by zůstali až do tohoto dne. 24. Ale však pravím vám, že zemi Sodomských lehčeji bude v den soudný, nežli tobě.

V. 25. V ten čas odpověděv Ježíš, řekl: Chválím tě Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými, a zjevil si je maličkým. 26. Ano, Otče, neboť se tak líbilo před tebou. 27. Všecky věci dány jsou mi od Otce mého; a žádný nezná Syna, jedině Otec; aniž Otce kdo

25. Vzdělaným, avšak pyšným farizeům a zákoníkům, kteří chtěli přirozeným rozumem pochopiti a vysvětliti všechny úradky Boží, zůstalo kázání Pána Ježíše skryto a bylo zjeveno prostým a nevzdělaným galilejským rybářům, kteří posíleni milostí Boží, chápali nauku svého Mistra.

zná, jedině Syn, a komuž bude chtíti Syn zjeviti. 28. Pojdtež ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím. 29. Vezměte jho mé na se, a uče se ode mně, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým. 30. Jho mé zajistě jest sladké, a břímě mé lehké.

KAPITOLA XII.

I. Kristus Pán obhájl učedníky, že v sobotu trhali klasy. II. Uzdravuje uschlou ruku. III. Vymítá ďábelství a prokazuje, že to nečiní skrze Belzebuba, ale Božskou mocí. IV. Tresce zákoníky, znamení žádající z nebe. V. Oznamuje, že jsou jeho matka a bratři ti, kteří činí vůli Otce jeho.

V ten čas šel Ježíš v sobotu skrze obilí; učedníci pak jeho lační jsouce, počali trhati klasy, a jísti. 2. Farizeové pak uviděvše to, řekli jemu: Hle učedníci tvoji činí to, čehož nesluší činiti v sobotu. 3. On pak řekl jim: Což jste nečtli, co učinil David, když lačněl, i ti, kteříž s ním byli? 4. Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné jedl, kterýchžto jemu neslušelo jísti, ani těm, kteříž s ním byli, než samým kněžím? 5. A nebo zdali jste nečtli v zá-

koně, že kněží v sobotu v chrámě sobotu ruší, a jsou bez hříchu? 6. Ale pravím vám, že větší jest tuto nežli chrám. 7. Kdybyste pak věděli, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti, nikdy byste byli nepotupili nevinných. 8. Syn člověka zajistě jest Pánem i soboty.

II. 9. A odšed odtud, přišel do školy jejich. 10. A aj, člověk maje ruku uschlou; i tázali se ho řkouce: Sluší-li v sobotu uzdravovati? aby jej obžalovali. 11. On pak řekl jim: Který z vás bude člověk, jenžto by měl ovci jednu, a kdyby ta vpadla do jámy v sobotu, zdaliž nedosáhne ji a nevytáhne? 12. Oč lepší jest člověk nežli ovce? A protož sluší v sobotu dobře činiti. 13. Tedy řekl k člověku: Vztáhni ruku svou; i vztáhl, a zdráva učiněna jest jako druhá. 14. Vyšedše pak farizeové, drželi radu proti němu, kterak by jej zahubili. 15. A věda to Ježíš, šel odtud; i šli za ním mnozí, a uzdravil je všecky. 16. A přikázal jim, aby ho nezjevovali, 17. aby se naplnilo, co povědíno jest skrze Izaiáše proroka řkoucího: 18. Aj, služebník můj, kteréhož jsem vyvolil, milý můj, v němž se dobře zalíbilo duši mé: polo-

žím ducha svého na něj, a soud národům zvěstovati bude. 19. Nebude se vaditi, ani křičeti, aniž kdo na ulicích uslyší hlas jeho. 20. Třtiny nalomené nedolomí, a knotu doutnajícího neuhasí; dokudž nepřivede soudu k vítězství. 21. A ve jménu jeho národové doufati budou.

III. 22. Tehdy přiveden jest mu ďábelstvím posedlý, slepý a němý, a uzdravil jej, takže mluvil i viděl. 23. I báli se všichni zástupové, a pravili: Není-liž tento syn Davidův? 24. Ale farizeové to uslyševše, řekli: Tento nevymítá ďáblů než skrze Belzebuba, kníže ďábelské. 25. Ježíš pak znaje myšlení jejich, dí jim: Každé království rozdělené proti sobě, zpustne, a každé město neb dům proti sobě rozdělený, padne. 26. A jestližet satan satana vymítá, proti sobě rozdělen jest: kterak tedy zůstane království jeho? 27. A vymítám-li já ďábly skrze Belzebuba, synové vaši skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. 28. Pakliť já Duchem Božím ďábly vymítám, tedy přišlo mezi vás království Boží. 29. Aneb kterak kdo může do domu silného vjíti, a jeho nádobí pobrati, lečby prve svázal silného? A te-

prv dům jeho obloupí. 30. Kdo není se mnou, proti mně jest; a kdo neshromáždí se mnou, rozptyluje. 31. Protož pravím vám: Všeliký hřích, i rouhání, bude lidem odpuštěn: ale rouhání proti Duchu svatému, nebude odpuštěno. 32. A kdobykoli řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdožby mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím. 33. Čiňte tedy strom dobrý, i ovoce jeho dobré; aneb čiňte strom zlý, i ovoce jeho zlé, neboť po ovoci strom bývá poznán. 34. Pokolení ještěřčí, kterak můžete dobré věci mluvit, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví. 35. Dobrý člověk z dobrého pokladu vynáší dobré; a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. 36. Ale pravím vám, že z každého slova prázdn-

32. Bůh může takovému člověku, který z pouhé nevědomosti uráží Božského Spasitele a jeho Vykupitelské dílo, dáti ještě na tomto světě milost poznání a obrácení, anebo po smrti býti mu milosrdným Soudcem. Mluví-li však někdo nikoliv z nevědomosti, ale zlomyslně o Duchu Svatém potupně a připisuje-li účinky Ducha Sv. zlému duchu, je zřejmo, že srdce takového člověka je zatvrzelé a milosti nepřístupné a proto ani po smrti nedočká se milosrdenství.

ného, kteréž mluviti budou lidé, vydají počet v den soudný. 37. Nebo ze slov svých ospravedlněn budeš, a z řečí svých budeš odsouzen.

IV. 38. Tehdy odpověděli mu někteří ze zákoníků a farizeů, řkouce: Mistře, chceme od tebe znamení viděti. 39. Kterýž odpovídaje, dí jim: Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, a znamení nebude jemu dáno, jediné znamení Jonáše proroka. 40. Nebo jakož byl Jonáš v břiše velryby tři dni a tři noci, takť bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci. 41. Muži Ninivetští stanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je, protože pokání činili k Jonášovu kázání; a aj, více jest nežli Jonáš tuto. 42. Královna od poledne povstane k soudu s pokolením tímto, a potupí je, nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu; a aj, více jest tuto nežli Šalomoun. 43. Když pak nečistý duch vyjde z člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí a nenalézá. 44. Tehdy říká: Navrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijda, nalezne jej prázdný, metlou vyčištěný a ozdobený. 45. Tehdy jde, a

vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejdouce přebývají tam; i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takť se stane i tomuto pokolení nejhoršímu.

V. 46. A když on ještě mluvil k zástupům, aj, matka jeho a bratři stáli vně, žádající s ním mluvit. 47. I řekl mu jeden: Aj, matka tvá i bratři tvoji stojí vně, hledající tebe. 48. On pak odpovídaje tomu, kterýž jemu byl pověděl, řekl: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratři moji? 49. A vztáhna ruku na učedníky své, řekl: Aj, matka má, a bratři moji. 50. Nebo kdožkoli bude činiti vůli Otci mého, jenž v nebesích jest, tent jest bratr můj, i sestra, i matka.

KAPITOLA XIII.

I. Kristus Pán ukazuje moc a překážky sv. evangelia, předně podobenstvím rozsevače a semene, II. koukole, III. hořčičného zrna, IV. kvasu, V. skrytého pokladu, VI. drahé perly, VII. sítě vpuštěné do moře.

V ten den Ježíš vyšed z domu, seděl podle moře. 2. I sešli se k němu zástupo-

46. Slovem „bratr“ jsou označováni v Písmě sv. všichni blízcí příbuzní. Srv. na př. Mojž. 13,⁸; 14,¹⁴. Také zde nemíní se skuteční bratři Pána Ježíše, ale jeho příbuzní (bratrance).

vé mnozí, takže vstoupiv na lodičku, seděl, a všecken zástup stál na břehu.

I. 3. I mluvil jim mnoho v podobenstvích, řka: Aj, vyšel rozsevač, aby rozséval. 4. A když rozséval, některá zrna padla podle cesty, a přiletěli ptáci nebeští, i sezobali je. 5. Jiná pak padla na místa skalnatá, kdežto neměla mnoho země a rychle vzešla, proto, že neměla hluboké země. 6. Ale když slunce vzešlo, uvadla; a že neměla kořene, uschla. 7. Jiná pak padla v trní; i vzrostlo trní, a udusilo je. 8. A jiná padla v zemi dobrou a vydala užitek, některé stonásobný, jiné šedesátinásobný, a jiné třicetinásobný. 9. Kdo má uši k slyšení, slyš. 10. A přistoupivše učedníci, řekli jemu: Proč jim v podobenstvích mluvíš? 11. Kterýž odpověděv, řekl jim: Proto, že vám dáno jest znáti tajemství království nebeského, ale jim není dáno. 12. Nebo kdo má, bude mu dáno, a hojněji míti bude, ale kdo nemá, i to což má, bu-

12. Lidem dobré vůle bude dána milost, aby chápali tajemství Království Božího (Církve), a budou-li s milostí spolupůsobit, poroste stále jejich vědění a svatost. Naproti tomu lidem, kteří nemají dobré vůle, bude odňato i počáteční vědění a milost.

de od něho odňato. 13. Proto v podobenstvích mluvím jim, že vidouce nevidí, a slyšíce neslyší, ani nerozumějí. 14. A plní se na nich proroctví Izaiáše řkoucío: Sluchem uslyšíte, a nesrozumíte, a hledíce hleděti budete, a neuzříte. 15. Nebo ztloustlo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby někdy neuzřeli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, a abych neuzdravil jich. 16. Ale oči vaše blahosla-vené jsou, že vidí, i uši vaše, že slyší. 17. Amen zajisté pravím vám, že mnozí proci a spravedliví žádali viděti, co vy vidíte, a neviděli; a slyšeti, co vy slyšíte, a neslyšeli. 18. Vy tedy slyšíte podobenství rozsevače. 19. Každý, kdož slyší slovo království, a nerozumí, přichází zlý, a uchvacuje, což jest vseto v srdce jeho, to jest ten, kterýž podle cesty zaset jest. 20. Kdo pak na skalnatou zemi naset jest, ten jest, kterýž slyší slovo, a hned je s radostí přijímá; 21. než nemá v sobě kořene, ale jest chvilkový a když přichází soužení, a protivenství pro slovo, hned se horší. 22. Který pak mezi trní jest vset, ten jest, kterýž slyší slovo; a pečování tohoto světa, a o-

klamání zboží udušuje slovo, i bývá učiněno bez užitku. 23. Který pak v dobrou zemi zaset jest, ten jest, kterýž slyší slovo a rozumí, a užitek nese: neseť zajistě jedno stý, a jiné šedesátý, jiné pak třicátý.

II. 24. Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno učiněno jest království nebeské člověku, kterýž nasil dobrého semena na poli svém. 25. Když pak lidé usnuli, přišel nepřítel jeho, a nasil koukole mezi pšenici, a odešel. 26. A když vzrostla bylina, a užitek učinila, tedy ukázal se i koukol. 27. I přistoupivše služebníci hospodářovi, řekli jemu: Pane, zdaliž jsi dobrého semene nenasil na poli svém? Od kudž tedy má koukol? 28. A řekl jim: Nepřítel člověk to učinil. Služebníci pak řekli mu: Chceš-li, ať jdeme, a vytrháme jej? 29. I řekl: Ne, abyste snad trhájíce koukol, spolu s ním nevykořenili i pšenice. 30. Nechte, ať obé spolu roste až do žně, a v čas žně dím žencům: Seberte nejprve koukol, a svažte jej v snopky k spálení; ale pšenici shromažďete do stodoly mé.

III. 31. Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské zrna hořčičnému, kteréž vzav člověk, sil na

poli svém, 32. kteréžto zajisté nejmenší jest mezi všemi semeny; když pak vzroste, větší jest nežli všecky byliny, a bývá stromem, takže ptáci nebeští přilétají, a bydlejí na ratolestech jeho.

IV.33. Jiné podobenství mluvil jim: Podobno jest království nebeské kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až zkysalo všecko. 34. Toto všechno mluvil Ježíš v podobenstvích k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim, 35. aby se naplnilo, což povědíno bylo skrze proroka řkoucího: Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skryté věci od ustanovení světa. 36. Tehdy rozpustiv zástupy, přišel do domu, i přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Vylož nám podobenství o koukoli polním. 37. Kterýž odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jest Syn člověka. 38. A pole jest svět; dobré pak símě jsou synové království, ale koukol jsou synové nešlechtní. 39. A nepřítel, kterýž jej rozšíval, jest ďábel; žeň pak jest skonání světa, a ženci jsou andělé. 40. Protož jako vybrán bývá koukol, a ohněm spálen, takt bude při skonání světa. 41. Pošle Syn člo-

věka anděly své, i vyberou z království jeho všecka pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, 42. a uvrhnou je do peci ohnivé. Tamť bude pláč a skřípění zubů. 43. Tehdáž spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce jejich. Kdo má uši k slyšení, slyš!

V. 44. Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, kterýž nalézna člověk skrývá, a pro radost jeho odchází, a prodává všecko, což má, a kupuje pole to.

VI. 45. Opět podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu dobrých perel; 46. a když našel jednu drahou perlu, odešel, a prodal všecko, co měl, a koupil ji.

VII. 47. Opět podobno jest království nebeské síti vpuštěné do moře, a ze všelikého plodu rybího shromáždující; 48. kterouž, když naplněna byla, vytáhše a podle břehu sedíce, vybrali dobré do nádob, zlé pak pryč zavrhli. 49. Takt bude při skonání světa: vyjdou andělé, a oddělí zlé z prostředku spravedlivých, 50. a uvrhnou je do peci ohnivé, tamť bude pláč a skřípění zubů. 51. Srozuměli jste tomu-

to všemu? Řkou jemu: Ovšem. 52. Dí jim: Protož každý učitel umělý v království nebeském podoben jest člověku hospodáři, který vynáší z pokladu svého nové i staré věci. 53. I stalo se, když dokonal Ježíš podobenství tato, bral se odtud. 54. A přišed do vlasti své, učil je ve školách jejich, takže se divili, a pravili: Odkud tomuto moudrost tato a moc? 55. Zdaliž tento není syn tesaře? Zdaliž matka jeho neslove Maria, a bratři jeho Jakub a Josef a Šimon a Judas? 56. A sestry jeho zdaliž všecky u nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všecky věci? 57. I horšili se na něj. Ježíš pak řekl jim: Není prorok beze cti než ve své vlasti a v domě svém. 58. I nečinil tu mnoho divů, pro nevěru jejich.

55. Viz pozn. k v. 46, kap. 12. Otcem „bratří“ Pána Ježíše: Jakuba, Judy, Josefa a Šimona byl Alphaeus (Srv. Mat. 10,³; Marek 3,¹⁸; Luk. 6,¹⁵). Jako matka se udává Maria, „sestra“ Panny Marie. (Srv. Mat. 27,⁵⁶; Marek 6,³, 15,⁴⁰; Jan 19,²⁵).

KAPITOLA XIV.

I. Herodes poroučí Jana Křtitele stíti. II. Kristus Pán pěti chleby a dvěma rybičkami nasycuje pět tisíc mužů na poušti. III. Prochází se po moři a vysvobozuje Petra, když počal tonouti. IV. V Genesaretské zemi mnoho nemocných uzdravuje dotknutím podolku roucha svého.

V tom čase uslyšel Herodes Tetrarcha pověst o Ježíšovi, 2. i řekl služebníkům svým: To jest Jan Křtitel, onť jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho.

I. 3. Nebo jal Herodes Jana, a svázal jej, a dal do žaláře, pro Herodiadu, manželku bratra svého. 4. Nebo byl řekl jemu Jan: Nesluší tobě míti jí. 5. A chtěl jej zabíti, ale bál se lidu, nebo za proroka jej měli. 6. V den pak narozenin Herodesových tancovala dcera Herodiady uprostřed, i zalíbila se Herodesovi. 7. Pročež s přísahou zaslíbil jí dáti, zač by ho jen požádala. 8. Ale ona prve napomenutá od matere své, řekla: Dej mi zde na míse hlavu Jana Křtitele. 9. I zarmoutil se král,

1. Herodes Antipas, vládce (tetrarcha) Galileje a Perey, byl synem Heroda I., který dal povraždit be-
tlemská neviňátka.

ale pro přísahu, a pro ty, kteříž spolu s ním stolili, rozkázal dáti. 10. I poslal a stal Jana v žaláři. 11. A přinesena jest hlava jeho na míse, a dána jest děvečce; a nesla ji mateři své. 12. A přistoupivše učedníci jeho, vzali tělo jeho, a pochovali je, a přišedše pověděli Ježíšovi.

II. 13. Což když uslyšel Ježíš, plavil se odtud na lodičce na místo pusté v soukromí, a uslyševše to zástupové, šli za ním pěšky z měst. 14. A vyšed, uzřel zástup mnohý; i slitoval se nad nimi, a uzdravoval nemocné jejich. 15. A když byl večer, přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Pusté jest místo, a hodina již pomínula, rozpust zástupy, ať jdouce do městech, nakoupí sobě pokrmů. 16. Ježíš pak řekl jim: Není jim potřebí odcházeti; dejte vy jim jísti. 17. Odpověděli jemu: Nemáme zde než pět chlebů a dvě ryby. 18. Kterýž dí jim: Přineste mi je sem. 19. A když rozkázal zástupu posaditi se na trávě, vzav pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl do nebe, požehnal, a lámal, a dal učedníkům chleby, a učedníci zástupům. 20. I jedli všickni a nasyceni jsou. I sebrali, což zbylo, dvanácte košů drobtů plných.

21. Těch pak, kteříž jedli, byl počet pět tisíc mužů; kromě žen a dětí.

III. 22. A ihned přinutil Ježíš učedníky, aby vstoupili na lodičku, a předešli jej přes moře, dokudž by nerozpustil zástupů. 23. A rozpustiv zástup, vstoupil na horu sám, aby se modlil. A když byl večer, sám byl tam. 24. Lodička pak uprostřed moře zmítala se vlnami, nebo byl vítr protivný. 25. Při čtvrtém pak bdění nočním, bral se k nim jda po moři. 26. A vidouce jej, an jde po moři, polekali se, řkouce: Obluda jest to. A strachem křičeli. 27. A ihned Ježíš promluvil k nim, řka: Doufejtež, já to jsem, nebojte se. 28. I odpověděv Petr, řekl: Pane, jestliže jsi ty, rozkaž mi k sobě přijíti po vodě. 29. On pak řekl: Pojď. A vystoupiv Petr z lodičky, chodil po vodě, aby přišel k Ježíšovi. 30. Ale vida vítr tuhý, bál se, a počav tonouti, křičel, řka: Pane, zachraň mne. 31. A ihned Ježíš vztáhl ruku, ujal jej, a řekl jemu: Ó malé víry, proč jsi pochyboval? 32. A když vstoupili na lodičku, přestal vítr. 33. Ti pak, kteříž na lodičce byli, přistoupili a klaněli se jemu řkouce: Jistě Syn Boží jsi.

IV. 34. A přeplavivše se, přišli do země Genezar. 35. A poznavše jej muži místa toho, rozeslali po vši té krajině, a podávali mu všech zle se majících. 36. A prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli, a kteřížkoli se dotkli, uzdraveni jsou.

KAPITOLA XV.

I. Kristus Pán kárá převrácená ustanovení zákoníků a farizeů. II. Učí, že to, co vchází v ústa, neposkvřňuje člověka, a čím vlastně poskvřněn bývá člověk. III. Uzdravuje dceru kananejské ženy. IV. Uzdravuje němé, slepé, polámané i jiné nemocné. V. Sytí sedmi chleby čtyři tisíce lidí.

V tom přistoupili k němu od Jerusalema zákoníci a farizeové, řkouce: 2. Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? nebo neumývají rukou svých, když mají jísti chleba. 3. On pak odpovídaje, řekl jim: Proč i vy přestupujete přikázání Boží pro ustanovení svá? 4. Nebo Bůh řekl: Cti otce i matku, a kdož by zlořečil otci neb mateři, smrtí at umře. 5. Ale vy

5. Podle ustanovení farizeů slib, daný ve prospěch chrámu, zavazoval přísněji než čtvrté přikázání. Slíbil-li někdo na př., že odkáže svůj majetek chrámu, musil slib vyplniti, i kdyby jeho rodiče a celá rodina měli trpět nouzí.

pravíte: Kdožbykoli řekl otci neb mateři: Dar, kterýžkoli jest ode mne, tobě prospěje; 6. by pak i neuctil otce svého neb matere své; a zrušili jste přikázání Boží, pro své ustanovení. 7. Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, řka: 8. Lid tento ústy mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode mne. 9. Nadarmo pak mne ctí, učíce učení a přikázání lidská.

II. 10. A svolav k sobě zástupy, řekl jim: Slyšte a rozumějte: 11. Ne to, což vchází v ústa, poskvvrňuje člověka, ale co z úst pochází, tot poskvvrňuje člověka. 12. Tehdy přistoupivše učedníci jeho, řekli mu: Víš-li, že farizeové, uslyševše tu řeč, pohoršili se? 13. Ale on odpovídaje, řekl: Všeliký štěp, jehož neštípil Otec můj nebeský, vykořeněn bude. 14. Nechte jich, slepí jsou, a vůdcové slepých; vede-li pak slepý slepého, oba do jámy padají. 15. Odpověděv pak Petr, řekl jemu: Vylož nám podobenství toto. 16. Ale on řekl: Zdaliž i vy jste bez rozumu? 17. Nerozumíte-liž, že všecko, což v ústa vchází, do břicha jde, a vypouští se na stranu? 18. Ale které věci z úst pocházejí, ze srdce vycházejí, a tyť poskvvrňují člověka. 19. Ze srdce zajisté

vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. 20. Tyť jsou věci poskvrňující člověka, ale neumytýma rukama jísti neposkvrňuje člověka.

III. 21. A vyšed odtud Ježíš, bral se do krajin tyrských a sidonských. 22. A aj, žena kananejská z končin těch vyšedší volala, řkouc jemu: Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův; dcera má zle se od ďábelství trápí. 23. A neodpověděl jí slova. I přistoupivše učedníci jeho, prosili ho, řkouce: Odbuď ji, neboť volá za námi. 24. On pak odpověděv, řekl: Nejsem poslán než k ovcím, kteréž zahynuly z domu Izraelského. 25. Ale ona přišla, a klaněla se jemu, řkouc: Pane, pomoz mi. 26. Kterýž odpovídaje, řekl: Nenít dobré vzíti chléb synům, a házeti psům. 27. A ona řekla: Takt jest, Pane; avšak i štěňátka jedí droby, kteříž padají se stolů pánů jejich. 28. Tehdy odpovídaje Ježíš, řekl jí: O ženo, veliká jest víra tvá; staniž se tobě, jakž chceš. I uzdravena jest dcera její v tu hodinu.

IV. 29. A odešed odtud Ježíš, přišel k moři Galilejskému, a vstoupiv na ho-

ru, seděl tam. 30. I přistoupili k němu zástupové mnozí, majíce s sebou němé, slepé, kulhavé, mdlé a jiné mnohé: i kladli je k nohám jeho, a uzdravoval je, 31. takže se zástupové divili, vidouce, že němí mluví, kulhaví chodí, slepí vidí; i velebili Boha Izraelského.

V. 32. Ježíš pak svolav učedníky své, řekl: Líto mi jest zástupů, nebo již tři dny trvají se mnou, a nemají, co by jedli; a rozpustiti jich lačných nechci, aby nezhy-nuli na cestě. 33. I říkou mu učedníci: I kdebychom vzali tolik chleba na poušti, abychom tak veliký zástup nasýtiti? 34. I řekl jim Ježíš: Kolik chlebů máte? Ale oni řekli: Sedm, a málo rybiček. 35. I rozkázal zástupu, aby se posadili na zemi. 36. A vzav sedm chlebů, a ryby, a díky čině, lámal a dával učedníkům svým, a učedníci dávali lidu. 37. I jedli všickni a nasyceni jsou. A to, což zbylo z drobtů, sebrali, sedm košů plných. 38. Bylo pak těch, kteří jedli, čtyři tisíce mužů, kromě dětí a žen. 39. A rozpustiv zástup, vstoupil na lodičku, i přišel do končin Magedán.

KAPITOLA XVI.

I. Kristus Pán odkazuje zákoníky na znamení Jonáše proroka. II. Varuje učedníky před učením farizeů. III. Na vyznání Petrovo slibuje mu dáti moc nad svou Církví a klíče nebeského království. IV. Předpovídá své umučení a smrt, a napomíná všech, aby vzali svůj kříž a zapřeli sebe sami.

A přistoupili k němu farizeové a saduceové, pokoušejíce, a prosili ho, aby jim znamení z nebe ukázal. 2. On pak odpovídaje, řekl jim: Když bývá večer, říkáte: Jasně bude; nebo jest červené nebe. 3. A ráno: Dnes bude nehvíle; nebo se červená zasmušile nebe. 4. Způsob tedy nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů nemůžete věděti? Národ zlý a cizoložný znamení hledá, a znamení jemu nebude dáno, než znamení Jonáše proroka. A opustiv je, odešel.

II. 5. A když se přeplavili učedníci jeho přes moře, zapomněli vzíti chleba. 6. I řekl jim: Hleďte a varujte se kvasu farizejského a saducejského. 7. Oni pak myslili mezi sebou, řkouce: Nevzali jsme chleba. 8. A věda to Ježíš, řekl jim: Co to myslíte mezi sebou, malé víry, že chleba nemáte? 9. Zdaž ještě nerozumíte, ani nepamatuje-

te na pět chlebů pro pět tisíc lidí, a kolik jste košů vzali? 10. Ani na sedm chlebů, pro čtyři tisíce lidí, a kolik jste nuší nabrali? 11. Proč nerozumíte, že ne o chlebu mluvím vám: Varujte se kvasu farizejského a saducejského? 12. Tehdy srozuměli, že neřekl, aby se varovali kvasu chlebů, ale učení farizeů a saduceů.

III. 13. Přišel pak Ježíš do krajin Cesaree Filipovy, a otázal se učedníků svých, řka: Kým praví lidé býti Syna člověka? 14. Ale oni řekli: Někteří Janem Křtitelem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z Proroků. 15. Dí jim Ježíš: Vy pak kým mne býti pravíte? 16. Odpovídaje Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého. 17. Odpověděv pak Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův, nebo tělo a krev nezjevilo toho tobě, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích. 18. I já pravím tobě, ty jsi Petr, (t. j. skála) a na té skále vzdělám církev svou, a brány pekelné ji nepřemohou. 19. A tobě dám klíče království nebeského;

^{18, 19.} Tato slova jasně dokazují, že Pán Ježíš dal sv. Petrovi nejvyšší moc v Církvi, primát mezi apoštoly.

a cožkoliv svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi, a cožkoliv rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi. 20. Tehdy přikázal učedníkům svým, aby žádnému nepravili, že by on byl Ježíš Kristus.

IV. 21. Od té chvíle počal Ježíš oznamovati učedníkům svým, že musí jíti do Jerusalema, a mnoho trpěti od starších a zákoníků, a od knížat světských, a zabit býti, a třetího dne z mrtvých vstáti. 22. I pojav ho Petr, počal mu přimlouvati, řka: Odstup to od tebe, Pane; nestane se tobě toho. 23. Kterýžto obrátiv se, řekl Petrovi: Odejdi, satane, ku pohoršení jsi mi: nebo nechápáš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale těch, kteréž jsou lidské. 24. Tehdy řekl Ježíš učedníkům svým: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. 25. Nebo kdo bude chtíti duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezne ji. 26. Nebo co jest platno člověku,

20. Pán Ježíš nechtěl, aby o něm každý mluvil, že je slíbeným Mesiášem, poněvadž tím jen rostla a sílila klamná naděje Židů na založení samostatné, ale jen pozemské říše mesiánské, kterou Kristus Pán založit nepřišel.

by všecken svět získal, na duši své pak škodu trpěl? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou? 27. Syn zajisté člověka přijde v slávě Otce svého s anděly svými, a tehdyž odplatí jednomu každému podle skutků jeho. 28. Amen, pravím vám: jsou někteří z tuto stojících, kteříž neokusí smrti, až uzří Syna člověka, přicházejícího v království svém.

KAPITOLA XVII.

I. Kristus Pán proměňuje se na hoře. II. O Eliášovi prorokovi. III. Uzdravuje náměsíčníka a vyhání z něho ďábla, jehož učedníci nemohli vyhnati. IV. Předpovídá svou smrt. V. Rozkazuje dáti daň za sebe i za Petra.

A po šesti dnech pojímá Ježíš Petra a Jakuba a Jana, bratra jeho, a vede je na horu vysokou soukromí. 2. A proměnil se před nimi. I zastkvěla se tvář jeho jako

27. Zde se mluví o příchodu Pána Ježíše o soudném dni.

28. Z obdobných míst u sv. Marka (9,¹) a sv. Lukáše (9,²⁷) nutno soudit, že se zde mluví o příchodu, t. j. rozšíření království Božího (Církve) zde na zemi. Někteří z posluchačů dožijí se ještě pádu Jerusalema a zboření chrámu a tím symbolisovaného vítězství křesťanstva nad židovstvem.

slunce, roucho pak jeho učiněno jest bílé jako sníh. 3. A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvajíce s ním. 4. Odpovídaje pak Petr, řekl Ježíšovi: Pane, dobré jest nám zde býti; chceš-li, udělejme zde tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden. 5. Když on ještě mluvil, aj, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas z oblaku, řkoucí: Tentot jest syn můj milý, v němž se mi dobře zalíbilo, toho poslouchejte. 6. I uslyševše to učedníci, padli na tváře své a báli se velmi. 7. A přistoupiv Ježíš, dotekl se jich a řekl jim: Vstaňte a nebojte se. 8. Pozdvihše pak očí svých, žádného neviděli, než samého Ježíše. 9. A když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte o vidění, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

II. 10. I otázali se ho učedníci, řkouce: Což tedy zákoníci praví, že má Eliáš prve přijíti. 11. Ale on odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde, a napraví všecko. 12. Pravím pak vám, že Eliáš již přišel, a nepoznali ho, ale učinili s ním, cožkoli chtěli. Tak i Syn člověka trpěti bude od nich. 13. Tehdy srozuměli učedníci, že jim to pravil o Janovi Křtiteli.

III. 14. A když přišel k zástupu, přistoupil k němu člověk, poklekna před ním na kolena, řka: Pane, smiluj se nad synem mým, nebo náměsíčník jest, a zle se trápí; často zajisté padá do ohně a častokrát do vody. 15. I podal jsem ho učedníkům tvým, a nemohli ho uzdravit. 16. Odpovídaje pak Ježíš, řekl: O národe nevěrný a převrácený, dokud budu s vámi? dokudž vás trpěti budu? Přineste jej sem ke mně. 17. I přimluvil mu Ježíš, a vyšlo od něho ďábelství. A uzdraven jest mládenec v tu hodinu. 18. Tehdy přistoupili učedníci k Ježíšovi soukromně, a řekli: Proč my jsme ho nemohli vyvrhnouti? 19. Řekl jim Ježíš: Pro nevěru vaši. Amen zajisté pravím vám, budete-li míti víru jako zrno hořčičné, řeknete hoře této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebude vám nic nemožného. 20. Toto pak pokolení nevymítá se, než jedině skrze modlitbu a půst.

IV. 21. A když byli v Galileji, řekl jim Ježíš: Syn člověka bude vydán v ruce lidské. 22. A zabijí jej; a třetího dne z mrtvých vstane. I zarmoutili se náramně. 23. A když přišli do Kafarnaum, přistoupili

ku Petrovi ti, kteříž plat vybírali, a řekli mu: Mistr váš nedává plat?

V. 24. A on řekl: Dává. A když šel do domu, předešel jej Ježíš, řka: Co se tobě zdá, Šimone? Králové zemští od kterých berou daň aneb úrok, od synů svých čili od cizích? 25. A on řekl: Od cizích. Řekl mu Ježíš: Tedy synové jsou svobodni. 26. Ale abychom jim pohoršení nedali, jdi k moři a vrz udici; a tu rybu, kteráž nejprve uvázne, vezmi; a otevra ústa její, nalezneš groš; ten vezmi, dej jim za mne i za sebe.

KAPITOLA XVIII.

I. Kristus Pán učí, že kdo chce do nebe přijíti a v něm býti velikým, musí býti maličkým jako dítě a kořiti se. II. Varuje před pohoršováním maličkových. III. Právý řád kázně ukazuje a dává všem učedníkům moc svazovati a rozvazovati na zemi. IV. Učí, že se má ze srdce odpouštěti bližnímu.

V tu hodinu přistoupili učedníci k Ježíšovi, řkouce: Kdo jest větší v království nebeském? 2. I přivolav Ježíš maličké-

24. Chrátová daň obnášela ročně pro dospělou osobu $\frac{1}{2}$ t. zv. „svatého šekelu“, t. j. 2 římské denáry (2–3 švýc. franky).

ho, postavil ho uprostřed nich. 3. A řekl: Amen, pravím vám, neobrátíte-li se, a nebudete-li jako maličcí, nevejdete do království nebeského. 4. Protož kdožkoli se poníží jako maličký tento, ten jest větší v království nebeském. 5. A kdož přijme jednoho maličkého takového ve jménu mém, mne přijímá.

II. 6. Kdo pak pohorší jednoho z maličkých těchto, kteříž ve mne věří, lépe by mu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a pohřížen byl do hlubokostí mořských. 7. Běda světu pro pohoršení, neboť potřebí jest, aby přicházela pohoršení; ale běda člověku tomu, skrze něhož pohoršení přichází. 8. Pakli ruka tvá, aneb noha tvá tě pohoršuje, utni ji, a vrz od sebe; dobré jest tobě do života jíti mdlému neb kulhavému nežli dvě ruce aneb dvě nohy majícímu uvrženu býti do ohně věčného. 9. A jestli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe; dobré jest tobě jednookému do života vejíti, nežli obě oči majícímu uvrženu býti

7. Důvod, proč jsou a budou pohoršení, není ve vnějším světě, ale v lidské přirozenosti, pokažené dědičným hříchem a hříchy osobními.

do pekelného ohně. 10. Vizte, abyste nepotupovali jednoho z maličkých těchto, neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky vidí tvář otce mého, kterýž v nebesích jest. 11. Přišel zajisté Syn člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo. 12. Co se vám zdá? Kdyby někdo měl sto ovec, a zabloudila by jedna z nich, zdaliž nenechá devadesátidevíti na horách a nejde hledati té, která pobloudila? 13. A nahodí-li se mu nalézti ji, amen pravím vám, že se raduje nad ní více než nad devadesátidevíti, kteréž nepobloudily. 14. Takt není vůle Otce vašeho, kterýž jest v nebesích, aby zhynul jeden z maličkých těchto.

III. 15. Zhřeší-li pak proti tobě bratr tvůj, jdi, a potresci ho mezi sebou a jím samým; uposlechne-li tě, získal jsi bratra svého. 16. Pakli tě neposlechne, přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo každé slovo. 17. Pakli jich neposlechne, pověz Církvi; jestliže pak i Církve neposlechne, budiž tobě jako pohan a zjevný hříšník. 18. Amen pravím vám, cožkoli svážete na zemi, bude svázáno i na nebi, a cožkoli roz-

vážete na zemi, bude rozvázáno i na nebi. 19. Opět pravím vám, že jestli dva z vás sjednotí se na zemi o kteroukoli věc a za ni prositi budou, stanet se jim od otce mého, kterýž jest v nebesích. 20. Nebo kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tuť jsem já uprostřed nich.

IV. 21. Tehdy přistoupiv k němu Petr, řekl: Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj a odpustím jemu? do sedmikrát? 22. Dí mu Ježíš: Nepravím tobě až do sedmikrát; ale až do sedmdesátikrát sedmikrát. 23. Protož podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž chtěl počet klásti se služebníky svými. 24. A když počal počet klásti, podán jest mu jeden, kterýž mu byl dlužen deset tisíc hřiven. 25. A když neměl čím zaplatiti, kázal jej pán jeho prodati, i ženu jeho i děti i všechno, což měl, a zaplatiti. 26. Tehdy padna služebník ten, prosil ho, řka: Poshověj mi, a všechno zaplatím tobě. 27. I slitovav se pán nad služebníkem svým, propustil ho, a dluh jemu odpustil. 28. Vyšed pak služebník ten, našel jednoho ze spoluslužebníků svých, kterýž mu byl dlužen sto peněz, a chopiv se ho, hrdloval se s ním,

řka: Zaplat, cos dlužen. 29. A padna spolu-
služebník jeho, prosil ho, řka: Posho-
věj mi, a všecko zaplatím tobě. 30. On pak
nechtěl, ale odešel, a dal jej do žaláře,
dokudž by nezaplatil dluhu. 31. Viděvše
pak spolušlužebníci jeho, co se dalo, za-
rmoutili se velmi, i přišli a pověděli pánu
svému všecko, co se bylo stalo. 32. Tehdy
povolav ho pán jeho, dí mu: Služebníče
nešlechtný, všecken dluh odpustil jsem
tobě, neboť jsi mne prosil. 33. Zdaliž i ty
neměl ses smilovati nad spolušlužební-
kem svým, jako i já smiloval jsem se nad
tebou? 34. I rozhněvav se pán jeho, dal
jej katům, dokudž by nezaplatil všeho
dluhu. 35. Takt i Otec můj nebeský učí-
ní vám, jestliže neodpustíte jedenkaždý
bratru svému ze srdcí svých.

KAPITOLA XIX.

I. Kristus Pán odpovídá farizeům, že nesluší propouš-
tění manželky, a ukazuje, že jsou trojnásobní panico-
vé, a panictví povýšuje nad manželství. II. Dává po-
žehnání dítkám. III. Velí bohatému mládenci za-
chovávatí přikázání boží, a chce-li býti dokonalým,
aby opustil všecko, rozdal chudým a následoval ho.
IV. Ukazuje, jak těžko jest bohatým přijíti do nebe.

V. Slibuje svým učedníkům, kteří opustili všechno a následovali ho, že budou souditi dvanáctero pokolení izraelské, a jiným, že vezmou stokrát více a budou mít život věčný.

I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán. 2. I šli za ním zástupové mnozí a uzdravoval je tam.

I přistoupili k němu farizeové, pokoušejíce ho a řkouce: Sluší-li člověku propustiti manželku svou, z kterékoliv příčiny? 4. Kterýž odpovídaje, řekl jim: Což jste nečtli, že kdo učinil člověka na počátku, muže a ženu učinil je, a řekl: 5. Protož opustí člověk otce i matku, a přidrží se manželky své, i budou dva v těle jednom? 6. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. 7. Řekli jemu: Proč tedy Mojžíš rozkázal dáti lístek zapuzení, a propustiti? 8. Dí jim: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštěti manželky vaše, ale z počátku nebylo tak. 9. Pra-

9. Cizoložství nemůže býti důvodem k manželské rozluce. Církev v takovém případě dovoluje jen rozvod od stolu a lože (*quoad torum et mensam*), ale manželství trvá nerozlučně dále.

vím pak vám, že kdožkoli propustí manželku svou, leč pro smilství, a jinou pojme, cizoloží; a kdož propuštěnou pojme, cizoloží. 10. Řkou jemu učedníci jeho: Jestliže jest tak právo člověka s manželkou, není dobře ženiti se. 11. Kterýž řekl jim: Ne všickni chápají slovo to, ale ti, jimž jest dáno. 12. Jsouť zajisté panicové, kteříž se tak z života matky zrodili, a jsouť panicové, kteříž učiněni jsou od lidí, a jsou panicové, kteříž se sami panictví oddali pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop.

II. 13. Tehdy podáni jsou jemu maličci, aby na ně ruce vzkládal, a modlil se; učedníci však přimlouvali jim. 13. Ale Ježíš řekl jim: Nechte maličkových, a nebraňte jim jíti ke mně, nebo takových jest království nebeské. 15. A po vzkládání na ně rukou, odebral se odtud.

III. 16. A aj, jeden přistoupiv, řekl jemu: Mistře dobrý, co dobrého mám činiti, abych měl život věčný? 17. Kterýž řekl jemu: Co se mne ptáš o dobrém? Jediný jest dobrý, Bůh. Chcešli pak vjíti do života, ostříhej přikázání. 18. Dí jemu: Kterých? Ježíš pak řekl: Nezabiješ, ne-

zcizoložíš, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, 19. cti otce svého i matku svou, a milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 20. Dí jemu mládenec: Všeho toho ostříhal jsem od své mladosti, čeho se mi ještě nedostává? 21. Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým býti, jdi, prodej, co máš, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pojd', následuj mne. 22. Uslyšev pak mládenec slovo to, odešel smutný, neboť měl statků mnoho.

IV. 23. Ježíš pak řekl učedníkům svým: Amen pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. 24. A opět pravím vám: Snáze jest velbloudu projíti uchem jehly, nežli bohatému vejíti do království nebeského. 25. Uslyševše pak to učedníci, divili se velmi, řkouce: Kdo tedy bude moci spasen býti? 26. Pohleďev pak Ježíš, řekl jim: U lidí jest to nemožné, ale u Boha všecko jest možné.

V. 27. Tehdy odpověděv Petr, řekl mu: Aj, my opustili jsme všecky věci, a šli jsme

24. Obrazem o velbloudu a uchu jehly poukazuje Pán Ježíš na nebezpečí bohatství, k němuž přilne srdce člověka; takovým boháčům přijíti do nebe je nemožné.

za tebou, což tedy nám bude? 28. Ježíš pak řekl jim: Amen pravím vám, že vy, kteří jste mne následovali v druhém narození, když seděti bude Syn člověka na stoličce velebnosti své, budete seděti i vy na dvanacti stoličkách, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. 29. A každý, kdož opustí dům neb bratry neb sestry neb otce neb matku neb manželku neb syny neb pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a životem věčným vládnouti bude. 30. Mnozí pak první budou posledními, a poslední prvními.

KAPITOLA XX.

I. Kristus Pán učí v podobenství o dělnících najatých na vinici, že poslední budou prvními u Boha. II. Opět předpovídá své umučení. III. Učí poníženosti. IV. Uzdravuje dva slepé.

Podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na usvitě,

1.-16. Smysl podobenství je tento: Nejvyšší dobrý a milosrdný Bůh slibuje odměnu (nebe) i těm, kteří se v poslední chvíli obrátí. Jestliže lidé, kteří třeba i celý svůj život byli věrní a poslušni zákona, proti takovému milosrdenství a plánu božímu reptají, nebudou přijati do království nebeského: „Takt budou poslední prvními a první posledními.“

aby najal dělníky na vinici svou. 2. Smluviv pak s dělníky denár na den, poslal je na vinici svou. 3. A vyšed okolo hodiny třetí, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálající. 4. A řekl jim: Jdětež i vy na vinici mou; a co bude spravedlivého, dám vám. 5. A oni odešli. Opět pak vyšel při šesté a deváté hodině, a učinil totéž. 6. Při jedenácté pak vyšel, a našel jiné, ani stojí; i řekl jim: Proč tu stojíte celý den zahálající? 7. Řkou jemu: Žádný nás nenajal. Dí jim: Jdětež i vy na vinici mou. 8. Když pak byl večer, dí pán vinice šafáři svému: Zavolej dělníků, a dej jim mzdu, počna od posledních až do prvních. 9. Tedy přišedše ti, kteříž byli okolo jedenácté hodiny přišli, vzali po jednom penízi. 10. Přišedše pak i první, domnívali se, že více vezmou; ale vzali i oni po jednom penízi. 11. A vzavše, reptali proti hospodáři, 12. řkouce: Tito poslední jednu hodinu dělali, a rovné jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břímě dne i horka. 13. On pak odpovídaje jednomu z nich, řekl: Příteli, nečiním tobě křivdy; zdaliž jsi denár na den nesmluvil se mnou? 14. Vezmi, což tvého jest, a odejdi; chci pak i tomuto posled-

nímu dáti jako i tobě. 15. A nebo mi svobodno není učiniti, což chci? Ci oko tvé nešlechtné jest, že já dobrý jsem? 16. Takt budou poslední prvními a první posledními; nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.

II. 17. A vstupuje Ježíš do Jerusalema, pojal dvanácte učedníků soukromí, a řekl jim: 18. Aj, vstupujeme do Jerusalema, a Syn člověka vydán bude knížatům kněžským, a zákoníkům, a odsoudí ho na smrt, 19. a vydají jej pohanům ku posmívání, a k zbičování, a ukřižování; ale třetího dne z mrtvých vstane.

III. 20. Tehdy přistoupila k němu matka synů Zebedeových se syny svými, klanějíc se, a prosíc něco od něho. 21. Kterýžto řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, at tito dva synové moji sedí jeden na pravici tvé a druhý na levici v království tvém. 22. Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač prosíte; můžete-li píti kalich, kterýž já píti budu? Řkou jemu: Můžeme. 23. Dí jim: Kalich zajisté můj píti budete; ale seděti na pravici mé, aneb na levici, není mé dáti

20. Synové Zebedeovi byli apoštol Jakub starší a Jan.

vám, ale kterým připraveno jest od Otce mého. 24. A uslyševše to deset ostatních, rozhněvali se na dva bratry. 25. Ježíš pak, povolav jich k sobě, řekl: Víte, že knížata národů panují nad nimi, a kteříž větší jsou, moci užívají nad nimi. 26. Ne tak bude mezi vámi, ale kdožkoli bude chtíti mezi vámi býti větším, budiž služebníkem vaším; 27. a kdo bude chtíti mezi vámi býti předním, bude vaším služebníkem, 28. jako Syn člověka nepřišel, aby jemu bylo slouženo, ale aby sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé.

IV. 29. A když vycházeli z Jericha, šel za ním zástup mnohý. 30. A aj, dva slepí sedíce u cesty, uslyšeli, žeby Ježíš tudy šel, i zvolali, řkouce: Pane, smiluj se nad námi, synu Davidův. 31. Zástup pak přimlouval jim, aby mlčeli. Ale oni více volali, řkouce: Pane, smiluj se nad námi, synu Davidův. 32. I zastavil se Ježíš, a zaval jich, a řekl: Co chcete, abych vám učinil? 33. Řkou jemu: Pane, ať se otevrou oči naše. 34. I slitovav se nad nimi Ježíš, dotekl se očí jejich, a hned prohlédli a šli za ním.

KAPITOLA XXI.

I. Kristus Pán na oslátku jede do Jerusalema. II. Vyhánění z chrámu kupce a prodavače. III. Odpovídá zákoníkům na jejich reptání. IV. Zlořečí neplodnému fíku. V. Na otázku knížat kněžských odpovídá jinou otázkou o Janovu křtu, VI. podobenstvím o dvou synech, VII. o vinařích, kteří zabili syna hospodářova.

A když se přiblížili k Jerusalemu, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tehdy Ježíš poslal dva učedníky, 2. řka jim: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní; odvažte, a přiveďte ke mně. 3. A řekne-li kdo co vám, rcete, že Pán jich potřebuje, a hned je propustí. 4. Toto se pak všecko stalo, aby se naplnilo, co povědíno jest skrze proroka, řkoucího: 5. Povězte dceři Sionské: Aj, Král tvůj béře se k tobě tichý, sedě na oslici, a na oslátku, jhu podrobené. 6. Jdouce pak učedníci učinili, tak jakož jim přikázal Ježíš. 7. A přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej na ně posadili. 8. Velmi pak mnozí ze zástupu stlali roucha svá na cestě, jiní ratolesti se stromů sekali a metali na cestu. 9. Zástupové pak, kteří zpředu i vzadu šli, volali, řkouce: Hosan-

na synu Davidovu; požehnaný, jenž se bě-
ře ve jménu Páně; hosanna na výsostech.
10. A když vjel do Jerusalema, vzbouři-
lo se všechno město, řkouc: Kdo jest ten-
to? 11. Lidé pak pravili: Tento jest Ježíš,
prorok z Nazareta Galilejského.

II. 12. I vešel Ježíš do chrámu Božího,
a vymítal všecky prodávající a kupující
v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice
prodávajících holubice zpřevracel. 13. A
dí jim: Psánoť jest: Dům můj, dům mod-
litby slouti bude, ale vy učinili jste jej
peleší lotrovskou. 14. I přistoupili k ně-
mu slepí a kulhaví v chrámě, a uzdravil je.

III. 15. Vidouce pak knížata kněžská a
zákoníci divy, kteréž činil, a pacholata, že
volají v chrámě a praví Hosanna synu Da-
vidovu, hněvali se. 16. A řekli jemu: Sly-
šíš-li, co tito praví? Ježíš pak řekl jim:
I ovšem, nikdáž jste nečtli, že z úst ne-
mluvňátek a těch, co prsy požívají, doko-
nal jsi chválu? 17. A opustiv je, šel ven
z města do Betanie, a tu zůstal.

IV. 18. Ráno pak navraceje se do měs-
ta, lačněl. 19. A vida jeden fíkový strom
podle cesty, přišel k němu a nic na něm
nenalezl, než listí toliko, i dí jemu: Ni-

kdy neroď se z tebe ovoce na věky. I uschl fík ten pojednou. 20. A vidouce to učedníci, divili se, řkouce: Kterak hned uschl? 21. Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám, budete-li míti víru, a nebudete-li pochybovati, netoliko to, co se stalo fíkovému stromu, učiníte, ale také díte-li hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, stanet se. 22. A všecko, začkoli prositi budete na modlitbě, věříce, dostanete.

V. 23. A když přišel do chrámu, přistoupili k němu učícímu knížata kněžská a starší lidu, řkouce: Jakou mocí tyto věci činíš? A kdo tobě tu moc dal? 24. Odpovídaje Ježíš, řekl jim: Otáži se i já vás na jednu věc: kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou mocí tyto věci činím. 25. Křest Janův, odkud byl? Z nebe, čili od lidí? Ale oni myslili mezi sebou, řkouce: 26. Díme-li z nebe, dí nám: Proč jste tedy nevěřili jemu? Pakli díme, od lidí, bojíme se zástupu, nebo všickni měli Jana za proroka. 27. I odpovídajíce Ježíšovi,

19. Prokletí planého fíkovníku znamená zde obrazně zavržení národa izraelského, poněvadž nepřijal Mesiáše a nepřinesl žádného ovoce pokání.

řekli: Nevíme. Řekl jim i On: Aniž já vám povídám, jakou mocí tyto věci činím.

VI. 28. Což se pak vám zdá? Člověk jakýsi měl dva syny a přistoupiv k prvnímu, řekl: Synu, jdi dnes, dělej na vinici mé. 29. Ale on odpověděv, řekl: Nechci; potom pak lítostí pohnut, šel. 30. Přistoupiv pak k druhému, řekl podobně; ale on odpověděv, řekl: Jdu, pane; a nešel. 31. Kterýž z těchto dvou učinil vůli otcovu? Řkou jemu: První. Dí jim Ježíš: Amen pravím vám, že publikáni a nevěstky předejdou vás do království Božího. 32. Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti a nevěřili jste mu, ale publikáni a nevěstky uvěřili jemu; vy pak viděvše to, ani potom jste lítost neměli, abyste věřili jemu.

VII. 33. Jiné podobenství slyšte: Byl člověk hospodář, kterýž vzdělal vinici, a opletl ji plotem, a vykopal v ní pres, a vystavěl věž, a pronajal ji vinařům, a odešel pryč přes pole. 34. A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její. 35. Vinaři pak zjímavše služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabili, a jiného ukamenovali.

36. Opět poslal jiných služebníků více nežli prve, a učinili jim totéž. 37. Naposledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ustydí se syna mého. 38. Vinaři pak uzřevše syna, řekli mezi sebou: Tentot jest dědic; pojdte, zabijme jej, a budeme míti dědictví jeho. 39. I chytivše ho, vyvrhli ven z vinice, a zabili. 40. Protož když přijde pán vinice, co učiní vinařům těm? 41. Řkou jemu: Zlé zle zatratí, a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteříž by mu dávali užitky časem svým. 42. Dí jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtli v Písmech: Kámen, kterýž zavrhli stavitelé, ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Od Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. 43. Protož pravím vám, že bude odjato od vás království Boží, a bude dáno lidu činícimu užitky jeho. 44. A kdožby padl na kámen tento, rozrazíť se, a na kohož upadne, setře jej. 45. A slyševše knížata kněžská a farizeové podobenství jeho, porozuměli, že o nich to pravil. 46. I hledajíce ho zajmouti, báli se zástupů, neb ho měli za proroka.

KAPITOLA XXII.

I. Učení Kristovo o povolání Židů a pohanů v podobenství o králi, který učinil svatbu synu svému. II. O svatebním rouchu. III. O dani císaři. IV. O vzkříšení z mrtvých. V. O největším přikázání. VI. Otázka, kterak Kristus je spolu synem a pánem Davidovým.

I odpovídaje Ježíš mluvil jim opět v podobenstvích, řka: 2. Podobno učiněno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svatbu synu svému. 3. A poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svatbu; a nechtěli přijíti. 4. Opět poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozvaným: Aj, oběd svůj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zabit jest, a všechno hotovo. Pojdtež na svatbu. 5. Ale oni nedbali, a odešli, jiný do dvoru svého, a jiný po kupectví svém. 6. Ostatní pak zjímali služebníky jeho, a posměch jim učinivše, zabili. 7. A uslyšev to král, rozhněval se, a poslav vojska svá, zahubil vražedníky ty, a město jejich zapálil. 8. Tehdy řekl služebníkům svým: Svatba zajisté hotová jest, ale ti, kteříž pozváni byli, nebyli hodni. 9. Protož jděte na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, pozvěte na svatbu. 10. I vyšedše služebníci jeho na cesty,

shromážděli všecky, kteréž našli, zlé i dobré, a naplněna jest svatba hodovníky.

II. 11. Vešel pak král, aby pohleděl na hodovníky, a uzřel tam člověka neoděného rouchem svatebním. 12. I řekl mu: Příteli, kterak jsi sem vešel, nemaje roucha svatebního? Ale on oněměl.

III. 13. Tehdy řekl král služebníkům: Svážíce nohy i ruce jeho, uvrzte jej do temností zevnitřních; tamť bude pláč a skřípění zubů. 14. Nebo mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených. 15. Tehdy odšedše farizeové, uradili se, aby jej polapili v řeči. 16. I posílají k němu učedníky své s herodiány, řkouce: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi, a cestě Boží vpravdě učíš, a nedbáš na žádného, nebo nepatříš na osobu lidskou. 17. Protož pověz nám, co se tobě zdá, sluší-li daň dáti císaři, čili ne? 18. Poznav pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co mne pokoušíte, pokrytci? 19. Ukažte mi peníz daně. A oni podali mu peníze. 20. I řekl jim Ježíš: Čí jest tento obraz i nápis? 21. Řkou jemu: Císařův. Tehdy dí jim: Dávejtež tedy, co jest císařovo, císaři, a co jest Božího, Bohu. 22. A uslyševše to, divili se, a opustivše jej odešli.

IV. 23. V ten den přistoupili k němu saduceové, kteříž praví, že není zmrtvýchvstání, a otázali se ho, 24. řkouce: Mistře, Mojžíš pověděl, umřel-li by kdo nemá syna, aby bratr jeho pojal ženu jeho, a vzbudil símě bratru svému. 25. I bylo u nás sedm bratrů, a první pojav ženu, umřel, a nemá semene, zůstavil ženu bratru svému. 26. Podobně druhý, i třetí, až do sedmého. 27. Nejposléze pak po všech umřela i žena. 28. Protož při vzkříšení kterého z těch sedmi bude žena? nebo všickni ji měli. 29. I odpověděv Ježíš, řekl jim: Bloudíte, neznajíce Písem, ani moci Boží. 30. Při vzkříšení zajisté ani se nebudou ženiti, ani vdávati; ale budou jako andělé Boží v nebi. 31. O vzkříšení pak z mrtvých zdaliž jste nečtli, co jest povědíno od Boha, řkoucího vám: 32. Ját jsem Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův. Není Bůh mrtvých, ale živých. 33. A slyšíce to zástupové, divili se učení jeho.

V. 34. Farizeové pak uslyševše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se v jedno. 35. I otázal se ho jeden z nich, zákona učitel, pokoušeje ho: 36. Mistře, které

jest přikázání veliké v zákoně? 37. Řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší myslí své. 38. Tot jest největší a přední přikázání. 39. Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 40. Na těch dvou přikázáních všecken zákon záleží i proroci.

VI. 41. A když se sešli farizeové, otázal se jich Ježíš, 42. řka: Co se vám zdá o Kristu? Čí jest syn? Řkou jemu: Davidův. 43. Dí jim: Kterakž tedy David v duchu nazývá ho Pánem, řka: 44. Řekl Pán Pánu mému: Sed na pravici mé; dokavádž nepoložím nepřátel tvých za podnož nohou tvých. 45. Jestliž tedy David Pánem ho nazývá, kterakž syn jeho jest? 46. A nižádný nemohl jemu odpověděti slova, aniž směl kdo více od toho dne jeho se tázati.

43.-45. Kdyby byl Mesiáš jen synem, t. j. potomkem Davidovým, nenazýval by ho David svým Pánem a nepřipisoval by mu též Boží moci, vládu a vítězství nad všemi nepřáteli.

KAPITOLA XXIII.

I. Kristus Pán poroučí Židům poslouchati učení farizeů, ale nedá činiti podle jejich skutků. II. Vyličuje jejich zlé skutky a mravy. III. Domlouvá jim pro jejich pokrytectví, lakomství, pýchu a jiné nepravosti. IV. Předpovídá jim, že když se naplní míra jejich hříchů, město Jerusalem bude zpuštěno.

Tehdy Ježíš mluvil k zástupům, a k učedníkům svým, 2. řka: Na stolicí Mojžíšově posadili se zákoníci a farizeové. 3. Protož všecko, cožkoli řeknou vám, zachovávejte a činite; ale podle skutků jejich nečinite, neboť praví, a nečiní.

II. 4. Svazujít zajisté břemena těžká a nesnesitelná, a vzkládají na ramena lidská; ale prstem svým nechtějí jimi pohnouti. 5. Všecky pak své skutky činí, aby byli viděni od lidí, rozšiřují zajisté nápisy své, a veliké dělají podolky své, 6. a milují přední místa na večerích, a přední stolice v školách, 7. a pozdravování na trhu, a aby byli nazýváni od lidí Rabbi. 8. Ale vy nechtějte nazýváni býti Rabbi; nebo jeden jest mistr váš, vy pak všickni bratři jste. 9. A otcem nenazývejte sobě nikoho na zemi, nebo jeden jest Otec váš, kterýž jest v nebesích. 10. Aníž se nazý-

vejte mistry, nebo jeden jest mistr váš, Kristus. 11. Kdo z vás větší jest, bude služebníkem vaším. 12. Kdo pak sám se povýší, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.

III. 13. Běda pak vám, zákoníci a farizeové, pokrytci; neboť zavíráte království nebeské před lidmi, nebo sami tam nevcházíte, ani těm, kdož by vejíti chtěli, vcházeti nedopouštíte. 14. Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci; neboť sžíráte domy vdov, dlouhé modlitby se modlíce; protož těžší soud ponesete. 15. Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci; že obcházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho novověrce, a když bude učiněn, činíte jej synem zatracení, dvakrát více nežli jste sami. 16. Běda vám, vůdcové slepí, kteříž říkáte: Kdokoli přísahati bude skrze chrám, nic není; kdo pak se zapřísáhne skrze zlato chrámové, povinent jest. 17. Blázni a slepci; nebo co jest většího, zlato či chrám, kterýž posvěcuje zlata? 18. A přísáhne-li kdo skrze oltář, nic není; kdokoliv pak přísáhne skrze dar, kterýž jest na oltáři, povinent jest. 19. Slepci; neb co jest většího, dar či oltář, kterýž posvě-

cuje daru? 20. A protož, kdo přísahá skrze oltář, přísahá skrze něj, i skrze to všecko, což na něm jest. 21. A kdožkoli přísahá skrze chrám, přísahá skrze něj, i skrze toho, kterýž přebývá v něm. 22. A kdo přísahá skrze nebe, přísahá skrze trůn Boží, i skrze toho, kterýž na něm sedí. 23. Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci, kteří dáváte desátky z máty a z kopru a z kmínu; a zanechali jste toho, což těžšího jest v zákoně, soud a milosrdenství, a víru: tyto věci měli jste činiti a oněch nepouštěti. 24. Vůdcové slepí, kteříž cedíte komára, velblouda pak požíráte. 25. Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci; že čistíte povrchu konvice a mísy; ale vnitř plni jste loupeže a nečistoty. 26. Farizej slepče, vyčist prve to, což uvnitř jest v konvici a v míse, aby to, což jest zevnitř, bylo čisto. 27. Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci; nebo jste podobni hrobům obíleným; kteříž se zdají lidem zevnitř krásní; ale uvnitř jsou plni kostí umrlčích, i vši nečistoty. 28. Tak i vy, zevnitř zajisté zdáte se lidem spravedliví; ale uvnitř plni jste pokrytství a nepravosti. 29. Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci; kteří vzdě-

láváte hroby proroků, a ozdobujete hroby spravedlivých, 30. a říkáte: Kdybychom byli za dnů otců našich, nebyli bychom účastníky jejich v krvi proroků. 31. Protož svědectvím jste sami sobě, že jste synové těch, kteří proroky vraždili.

IV. 32. I vy naplňte míru otců svých. 33. Hadové, plémě ještěrcí; jakž utečete před soudem pekelného ohně? 34. Protož, aj, já posílám k vám proroky a moudré, a učitele; a vy z těch některé zabijete a ukřižujete, a některé z nich bičovati budete v školách svých, a budete je honiti z města do města; 35. aby přišla na vás všeliká krev spravedlivá, která jest vylita na zemi, od krve Abele spravedlivého, až do krve Zachariáše, syna Barachiášova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a oltářem. 36. Amen pravím vám, přijdou tyto všecky věci na pokolení toto. 37. Jerusaleme, Jerusaleme, kterýž zabíjíš proroky, a kamenuješ ty, kteří k tobě posláni jsou; kolikrát jsem chtěl shromážditi syny tvé,

38, 39. Bůh za trest, že Židé nepřijali Mesiáše, nebude jich více chrániti, opustí Jerusalem na tak dlouho, dokud ho jeho obyvatelé neuznají za ochránce a dokud ho nebudou ctíti jako Vykupitele.

jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla, a nechtěl jsi! 38. Aj, zanechá se vám dům váš pustý. 39. Neboť pravím vám, neuzříte mne od této chvíle, až díte: Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně.

KAPITOLA XXIV.

I. Kristus Pán předpovídá hroznou zkázu předně chrámu a města Jerusalema, potom celého světa, a oznamuje, jaká znamení těch věcí předejítí mají. II. Oznamuje, že o tom dni a hodině ani andělé nevědí. Přitom napomíná, aby všickni byli bedliví a chystali se jako dobrý služebník k příští Pána svého.

A vyšed Ježíš z chrámu, bral se odtud. I přistoupili učedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámové. 2. On pak odpovídaje, řekl jim: Vidíte-liž tyto všecky věci? Amen pravím vám, nezůstane tuto kámen na kameni, který by nebyl sražen. 3. A když seděl na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy tyto věci budou? A které znamení bude příchodu tvého, a skonání světa? 4. I odpověděv Ježíš, řekl jim: Viz-

3. Učedníci Páně mylně se domnívali, že doba zboření chrámu je totožna s dobou příchodu Krista Pána na konci světa.

te, aby vás někdo nesvedl. 5. Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Ját jsem Kristus; a svedou mnohé. 6. Nebo budete slýchatí boje, a pověsti bojů. Hledte, abyste se nekormoutili, nebo musejí tyto věci býti, ale ještě není konec. 7. Nebo povstane národ proti národu, a království proti království; a bude mor a hlad, a zemětřesení po místech. 8. Tyto pak všechny věci jsou počátkem bolestí. 9. Tehdáž vydají vás v soužení, a budou vás zabíjeti, a budete v nenávisti všem národům pro jméno mé. 10. A tehdyt se pohorší mnozí, a vespolek se budou zrazovati, a jedni druhých nenáviděti. 11. A mnozí falešní proroci povstanou a svedou mnohé. 12. A že se rozmnožila nepravost, ustydne láska mnohých. 13. Ale kdož setrvá až do konce, ten spasen bude. 14. A bude kázáno toto Evangelium Království po všem světě, na svědectví všem národům; a tehdáž přijde skonání. 15. Proto když uzříte ohavnost zpuštění, kteráž jest předpověděna od Daniela proroka, ana stojí na místě svatém – kdo čte, rozuměj – 16. tehdáž

15. „Ohavnost zpuštění“ znamená zneuctění chrámu během obléhání Jerusalema.

ti, kteříž jsou v Jůdstvu, necht' utekou na hory; 17. a kdo je na střeše, nesestupuj, aby něco vzal z domu svého; 18. a kdo na poli, nevracej se zase, aby vzal sukni svou. 19. Běda pak těhotným, a těm, kteréž kojí v těch dnech. 20. Modlete se pak, aby útěk váš nebyl v zimě anebo v sobotu. 21. Nebo bude tehďáž soužení veliké, jakéhož nebylo od počátku světa až dosavad, aniž bude. 22. A kdyby nebyli ukřáceni dnové ti, nebylo by spaseno žádné tělo; ale pro vyvolené ukřáceni budou dnové ti. 23. Tehdy řekne-li vám kdo: Aj, tuto jest Kristus, aneb tamto, nevěřte. 24. Nebo povstanou falešní Kristové, a falešní proci, a činiti budou znamení veliká a zázraky, takže by v blud uvedeni byli (kdyby možné bylo) také vyvolení. 25. Aj, předpověděl jsem vám. 26. Protož řeknou-li vám: Aj, na poušti jest; nevycházejte; aj, v skrejších jest, nevěřte. 27. Nebo jako blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, takt' bude i příchod Syna člověka. 28. Kdežkoli bude tělo, tuť se shromáždí orlové. 29. Hned pak po

28. Pán Ježíš přijde jednou soudit svět tak náhle jako blesk anebo jako se slétají orlové, vidí-li kořist.

soužení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého, a hvězdy budou padati s nebe a moci nebeské budou se pohybovati. 30. A tehdyt se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy budou kvílití všecka pokolení země, a uzří Syna člověka přicházejícího v oblacích nebeských s mocí velikou a velebností. 31. A pošle anděly své s troubou a hlasem velikým, a shromáždí vyvolené jeho ode čtyř větrů, od vrchu nebes až do končin jejich. 32. Od stromu pak fíkového naučte se podobenství: když již ratolest jeho omládne, a listí se pučí, víte, že blízko jest léto. 33. Tak i vy, když uzříte tyto všechny věci, vězte, že blízko jest, ve dveřích. 34. Amen pravím vám, že nepomine pokolení toto, až se tyto všechny věci stanou. 35. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.

II. 36. O tom pak dni a hodině žádný neví, ani andělé nebeští, jedině sám Otec. 37. Ale jakož bylo za dnů Noe, takť bude

34. Zde je míněno zboření chrámu. Pán Ježíš odpovídá na prvou část otázky učedníků (v. 3.)

36. Zde je odpověď na druhou část otázky učedníků, kdy bude konec světa. Pán Ježíš praví, že to nikdo z tvorů neví, ani andělé.

i příchod Syna člověka. 38. Nebo jakož za dnů před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, ve kterém Noe vešel do korábu, 39. a neznali, až přišla potopa, a zachvátila všecky, takť bude i příští Syna člověka. 40. Tehdy dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. 41. Dvě budou mletive mlýně; jedna bude vzata, a druhá zanechána. 42. Bdětež tedy, nebo nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijde. 43. Toto pak vězte, že kdyby věděl hospodář, v kterou by hodinu zloděj měl přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. 44. Protož i vy buďte hotovi; nebo v kterou hodinu nevíte, Syn člověka přijde. 45. Kdo jest ten služebník věrný a opatrný, kterého ustanovil Pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm včas? 46. Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když přijde Pán jeho, nalezne, an tak činí. 47. Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustaví jej. 48. Paklit řekne zlý služebník ten v srdci svém: Prodlévá Pán můj přijíti; 49. a počne bítí spoluslužebníky své, jísti pak a píti s opilci, 50. přijde Pán služebníka toho v den, kdy se nenaděje, a

v hodinu, kterouž neví, 5l. a rozdělí je, a díl jeho položí s pokrytci: tamť bude pláč a skřípění zubů.

KAPITOLA XXV.

I. Kristus Pán učí, že v soudný den jedenkaždý vezme odplatu podle svého zasloužení, což vysvětluje podobenstvím desíti panen, II. potom podobenstvím o hřivnách. III. Vypisuje způsob posledního soudu.

Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi a nevěstě. 2. Pět pak z nich bylo bláznivých, a pět moudrých. 3. Ale pět bláznivých vzavše lampy, nevzaly s sebou oleje. 4. Moudré pak vzaly olej v nádobách svých s lampami. 5. A když prodléval ženich, dřímaly všechny a zesnuly. 6. O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu. 7. Tehdy vstaly všechny panny ty, a ozdobily lampy své. 8. Bláznivé pak moudrým řekly: Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou. 9. Odpověděly moudré, řkouce: Nikoli; snad by se vám i nám nedostalo; jděte raději k prodavačům a kupte sobě. 10. Když pak šli kupovati, přišel ženich,

a které hotovy byly, vešly s ním na svatbu; i zavříny jsou dvěře. 11. Naposledy pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám. 12. Ale on odpověděv, řekl: Amen pravím vám, neznámť vás. 13. Bdětež tedy, neb nevíte dne ani hodiny.

II. 14. Neboť jako člověk jda na cestu, povolal služebníků svých, a rozdal jim statek svůj. 15. I dal jednomu pět hřiven, jinému pak dvě, a jinému jednu; každému podle možnosti jeho, a odešel hned. 16. Odešel pak ten, kterýž vzal pět hřiven, a těžil jimi; i vydělal jiných pět. 17. Těž i ten, kterýž vzal dvě, získal jiné dvě. 18. Ale ten, kterýž vzal jednu, odešed, zakopal ji v zemi, a skryl peníze pána svého. 19. Po mnohém pak času, přišel pán těch služebníků, a činil s nimi počet. 20. A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, podal jiných pěti hřiven, řka: Pane, pět hřiven dal jsi mi, aj, jiných pět nad to získal jsem. 21. Řekl mu pán jeho: Dobře, služebníče dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohem tebe ustanovím; vejdiž v radost pána svého. 22. Přistoupil pak i ten, kterýž byl dvě hřivny vzal, a řekl: Pane, dvě hřivny jsi mi dal;

aj, jiné dvě získal jsem. 23. Řekl mu pán jeho: Dobře, služebníče dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohem tebe ustanovím; vejdiž v radost pána svého. 24. Přistoupiv pak i ten, kterýž byl vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, vím, že jsi člověk přísný; žneš, kde jsi nerozsíval, a sbíráš, kde jsi nerozsypal; 25. a boje se, odešel jsem, a skryl jsem hřivnu tvou v zemi; aj, teď máš, což tvého jest. 26. Odpovídaje pak pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, věděl jsi, že žnu, kde nerozsívám, a sbírám, kde jsem nerozsypal: 27. Protož měl jsi peníze mé poručiti penězoměncům; a já přijda, byl bych jistě vzal, což jest mého s požitkem. 28. Vezmětež tedy od něho hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. 29. Nebo každému majícímu bude dáno, a budeť hojně míti; od toho pak, který nemá, i to, což se zdá, že by měl, bude odjato. 30. A neužitečného služebníka uvrzte do temností zevnitřních; tamť bude pláč a skřípění zubů.

III. 31. Když pak přijde Syn člověka ve velebnosti své, a všichni andělé s ním, tehdy se posadí na trůnu velebnosti své, 32. a shromáždění budou před něj všickni

národové. I rozdělí je na různě, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. 33. A postaví ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici. 34. Tehdy dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Pojdte, požehnaní Otce mého, vládněte královstvím vám připraveným od ustanovení světa. 35. Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem byl, a přijali jste mne; 36. nah, a přiodili jste mne; nemocen, a navštívili jste mne; v žaláři jsem byl, a přišli jste ke mně. 37. Tehdy odpovědí jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě viděli lačného, a krmili jsme tebe; žíznivého, a dali jsme tobě píti? 38. Kdy pak jsme tebe viděli hostě, a přijali jsme tebe, neb nahého, a přioděli jsme tebe? 39. Aneb kdy jsme tě viděli nemocného, neb v žaláři, a přišli jsme k tobě? 40. A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám, pokudž jste to činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste činili. 41. Potom dí i těm, kteříž na levici budou: Odejděte ode mne, zlořečení, do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu a andělům jeho. 42. Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žíznil jsem, a

nedali jste mi píti; 43. hostem jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a nepřioděli jste mne; nemocen, a v žaláři, a nenavštívili jste mne. 44. Tehdy odpovědí jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme tebe viděli lačného, neb žíznivého, neb hostě, neb nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili jsme tobě? 45. Tehdy odpoví jim, řka: Amen pravím vám: Pokudž jste toho nečinili jednomu z menších těchto, ani mně jste nečinili. 46. I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného.

KAPITOLA XXVI.

I. Kristus Pán předpovídá učedníkům svou smrt, o kteréž se radí knížata kněžská. II. Pomazán jest drahou mastí od Maří Magdaleny v domě Šimona malomocného. III. Jí s učedníky svými beránka velikonočního. IV. Při poslední večeři proměnil chléb v tělo své, a víno v krev svou, podával je učedníkům svým a ustanovil Svátost oltářní. V. Jest zrazen a jat. VI.

Petr ho zapřel.

I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto všecky, řekl učedníkům svým: 2. Víte, že po dvou dnech Veliká noc bude, a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřižován. 3. Tehdy sešla se knížata kněžská a star-

ší lidu na síň knížete kněžského, kterýž sloul Kaifáš, 4. a radili se, jak by Ježíše lstivě jali, a zabili. 5. Ale pravili: Ne v den sváteční, aby snad nebyl rozbroj v lidu.

II. 6. Když pak byl Ježíš v Betanii, v domě Šimona malomocného, 7. přistoupila k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti drahé, a vylila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem. 8. Vidouce pak to učedníci, rozhněvali se, řkouce: K čemu jest ztráta tato? 9. Neb mohlo to prodáno býti za mnoho, a dáno býti chudým. 10. Věda pak to Ježíš, dí jim: Proč jste obtížní této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila nade mnou; 11. nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky máte. 12. Vylivši zajisté mast tuto na mé tělo, k pohřbu mému to učinila. 13. Amen pravím vám, kdežkoli kázáno bude Evangelium toto po všem světě, bude praveno i to, co tato učinila, na památku její. 14. Tehdy odešel ku knížatům kněžským jeden ze dvánácti, kterýž sloul Jidáš Iškariotský, 15. a řekl jim: Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím? A oni uložili jemu dáti třiceti stříbrných. 16. A od té chvíle hledal příhodného času, aby ho zradil.

III. 17. Prvního pak dne přesnic přistoupili k Ježíšovi učedníci, řkouce: Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka? 18. Ale Ježíš řekl: Jděte do města k jednomu, a rcete jemu: Mistr praví: Čas můj blízko jest, u tebeť jísti budu beránka s učedníky svými. 19. I učinili učedníci tak, jako jim uložil Ježíš, a připravili beránka. 20. Když pak byl večer, posadil se za stůl se dvanácti učedníky svými. 21. A když oni jedli, řekl: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí. 22. I zarmoutivše se velmi, počali každý z nich říkati: Zdali já jsem, Pane? 23. Ale On odpovídaje, řekl: Kdo omáčí se mnou rukou v míse, tenť mne zradí. 24. Syn zajisté člověka jde, jakož psáno jest o něm; ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka zrazen bude; dobré by bylo jemu, by se byl nenarodil člověk ten. 25. Odpovídaje pak Jidáš, kterýž ho zradil, řekl: Zdali já jsem, mistře? Řekl jemu: Ty jsi řekl.

IV. 26. A když oni večereli, vzal Ježíš chléb, a dobrořečil i lámal a dával učedníkům svým, a řekl: Vezměte a jezte: totoť jest tělo mé. 27. A vzav kalich, díky činil, a dal, jim řka: Pijte z toho všickni:

28. Tatoť jest zajisté krev má nového zákona, kteráž za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. 29. Pravímť pak vám: Nebudu píti od této chvíle z tohoto plodu vinného kořene, až do onoho dne, kdy jej píti budu s vámi nový v království Otce svého. 30. A zaspívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. 31. Tehdy dí jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou v této noci. Nebo psáno jest: Bíti budou pastýře, a rozprchnou se ovce stáda. 32. Ale když z mrtvých vstanu, předejdu vás do Galilee. 33. Odpovídaje pak Petr, řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili nad tebou, jáť se nikdy nepohorším. 34. Řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, že v této noci, prve než kohout zaspívá, třikrát mne zapřeš. 35. Dí mu Petr: I kdybych pak měl s tebou umříti, nezapřu tebe. Podobně i všickni učedníci pravili. 36. Tehdy přišel s nimi Ježíš do vsi, kteráž slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: Posedtež tuto, až odejdu tamto, a pomodlím se. 37. A pojav Petra a dva syny Zebedeovy, po-

29. Novým plodem vinného keře míní zde Pán Ježíš nebeskou blaženost, kterou s ním budou zakoušeti apoštolové v království Otce jeho. 7

čal se rmoutiti, a teskliv býti. 38. Tehdy dí jim: Smutnát jest duše má až k smrti; pozůstaňtež tuto, a bděte se mnou. 39. A poodšed maličko, padl na tvář svou, modle se, a řka: Otče můj, jest-li možné, necht odejde ode mne kalich tento, avšak ne jak já chci, ale jak ty. 40. I přišel k učedníkům svým, a našel je ani spí. I dí Petrovi: Tak-liž jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? 41. Bděte, a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. 42. Opět po druhé odešel, a modlil se, řka: Otče můj, nemůže-li tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staniž se vůle tvá. 43. I přišel opět, a našel je ani spí, nebo byly oči jejich obtíženy. 44. A nechav jich, opět odešel, a modlil se po třetí, touž řeč říká. 45. Tehdy přišel k učedníkům svým, a řekl jim: Spěte již a odpočívejte; aj, přiblížila se hodina, a Syn člověka zrazen bude v ruce hříšných. 46. Vstaňte, pojďte; aj, přiblížil se, který mne zradí.

V. 47. A když on ještě mluvil, aj, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel, a s ním zástup mnohý s meči a s kyji, posláni jsouce od knížat kněžských a starších lidu. 48. Ten

pak, jenž jej zradil, dal jim znamení, řka: Kteréhožkoli políbím, tent jest, držte jej. 49. A hned přistoupiv k Ježíšovi, řekl: Zdráv buď, mistře; a políbil jej. 50. A řekl mu Ježíš: Příteli, nač jsi přišel? Tehdy přistoupili a ruce vztáhli na Ježíše, a jali ho. 51. A aj, jeden z těch, kteříž byli s Ježíšem, vztáh ruku, vytrhl meč svůj, a udeřiv služebníka knížete kněžského, utal ucho jeho. 52. Tehdy dí mu Ježíš: Obrat meč svůj v místo jeho; nebo všickni, kteří meč berou, od meče zahynou. 53. Zdaliž se domníváš, že nemohu prositi Otce svého, a dá mi nyní více nežli dvanácte vojů andělů. 54. Kterakž tedy se naplní Písma, že tak musí býti? 55. V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyji jímati mne; na každý den sedával jsem u vás uče v chrámě, a nejali jste mne. 56. Toto pak se všecko stalo, aby se naplnila Písma prorocká. Tehdy učedníci všichni opustivše ho, utekli. 57. Ale oni javše Ježíše, vedli ho ke Kaifášovi, knížeti kněžskému, kdežto zákoníci a starší byli se sešli. 58. Petr pak šel za ním zdaleka, až do síně knížete kněžského, a všed dovnitř, seděl se služebníky, aby viděl ko-

nec. 59. Knížata pak kněžská, a všecka rada, hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali, 60. a nenalezli, ačkoli mnoho falešných svědků bylo přistoupilo. Naposledy pak přišli dva falešní svědkové. 61. A řekli: Tento řekl: Mohu zbořiti chrám Boží, a ve třech dnech zase jej vystavěti. 62. A povstavši kníže kněžské, řekl jemu: Nic neodpovídáš na tyto věci, které tito proti tobě svědčí? 63. Ale Ježíš mlčel. A kníže kněžské řekl jemu: Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus, Syn Boží? 64. Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám, od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží, a přicházejícího v oblacích nebeských. 65. Tehdy kníže kněžské roztrhlo roucho své, řka: Rouhal se; což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání. 66. Co se vám zdá? A oni odpovídajíce, řekli: Hodent jest smrti. 67. Tehdy plili na tvář jeho, a zášijky dávali jemu; jiní pak poličkovali

64. I nepřátelé poznají jednou Pána Ježíše, avšak jako spravedlivého soudce, sedícího při posledním soudu po pravici Boží.

jej, 68. říkajíce: Hádej nám, Kriste, kdo jest, kterýž tebe udeřil?

VI. 69. Petr pak seděl vně v síni. I přistoupila k němu jedna děvečka, řkouc: I ty jsi byl s Ježíšem Galilejským. 70. Ale on zapřel přede všemi, řka: Nevím, co pravíš. 71. A když vycházel ze dveří, uzřela jej jiná děvečka, a řekla těm, kteříž tu byli: I tento byl s Ježíšem Nazaretským. 72. A opět zapřel s přísahou, žeby neznal člověka. 73. A po malé chvíli přistoupili ti, kteříž tu stáli, a řekli Petrovi: Jistě i ty z nich jsi, neb i řeč tvá známa tebe činí. 74. Tehdy počal se proklínati, a přísahati, že nezná člověka toho. A hned kohout zazpíval. 75. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kteréž byl řekl: Prve než kohout zazpívá, třikrát mne zapřeš, a vyšed ven, plakal hořce.

KAPITOLA XXVII.

I. Krista Pána k Pilátovi vedou, Jidáš sám se věší. II. Pilát táže se Krista, a vyznává jeho nevinność, nicméně poroučí ho mrskati a odsuzuje ho na kříž. Nato jej trním korunují. III. Kristus svůj kříž nese. Vedou jej na popravní místo, kdež jej octem a žlučí napájejí a křížují. Lid se jemu rouhá. IV. Tmy jsou po všem

světě. Umírá Pán. Opona chrámová se trhá, země se třese, skály se pukají, otvírají se hrobové. Setník s jinými vyznává Syna Božího. V. Skládají ho s kříže a pochovávají.

A když bylo ráno, vešli v radu všecka knížata kněžská a starší lidu proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. 2. I přivedli jej svázaného, a vydali Pontskému Pilátovi vladaři. 3. Tehdy vida Jidáš, kterýž jej zradil, žeby odsouzen byl, želeje toho navrátil zase třiceti stříbrných knížatům kněžským a starším, 4. řka: Zhřešil jsem zradiv krev spravedlivou. Ale oni řekli: Co nám do toho? Ty viz! 5. A povrh stříbrné v chrámě, odešel; a odešed, osidlem se oběsil. 6. Knížata pak kněžská vzavše stříbrné, řekli: Nesluší jich vložití do pokladnice: nebo mzda krve jest. 7. A poradivše se, koupili za ně pole hrnčířovo, ku pohřbu poutníků. 8. Proto nazváno jest pole to Haceldama, to jest pole krve, až do dnešního dne. 9. Tehdy naplnilo se, což povědíno jest skrze Jeremiáše proroka, řkoucího: A vzali třiceti stříbrných,

2. Velerada židovská neměla práva vykonat rozsudek smrti bez povolení vladaře římského, jímž byl tehdy Pontský Pilát.

mzdu ceněného, kterýž ceněn byl od synů Izraelských. 10. A dali je za pole hrnčířovo, jakož mi ustanovil Pán.

II. 11. Ježíš pak stál před vladařem; a otázal se ho vladař, řka: Ty-li jsi Král židovský? Dí jemu Ježíš: Ty pravíš. 12. A když na něj knížata kněžská a starší žalovali, nic neodpověděl. 13. Tehdy dí mu Pilát: Neslyšíš-li, jak veliké věci proti tobě svědčí? 14. A neodpověděl jemu k žádnému slovu, takže se vladař velmi divil. 15. Měl pak obyčej vladař na den slavný propustiti lidu vězně jednoho, kteréhož by chtěli. 16. I měl tehdáž vězně znameňného, kterýž sloul Barabáš. 17. Protož když se sešli, řekl Pilát: Kterého chcete, abych vám propustil? Barabáše či Ježíše, jenž slove Kristus? 18. Nebo věděl, že jej ze závisti vydali. 19. A když seděl na soudné stolici, poslala k němu žena jeho, řkouce: Nic neměj se spravedlivým tímto; nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho. 20. Knížata pak kněžská a starší navedli lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. 21. Odpověděv pak vladař, řekl jim: Kterého chcete ze dvou, abych vám propustil? Ale oni řekli: Ba-

rabáše. 22. Dí jim Pilát: Co tedy učiním s Ježíšem, jenž slove Kristus? 23. Řkou všickni: Ukřižován buď! 24. Vida pak Pilát, že by nic neprospěl, ale že by větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl ruce před lidem, řka: Nevinnen jsem já krví spravedlivého tohoto; vy vizte. 25. A odpověděv všecken lid, řekl: Krev jeho na nás, i na naše syny! 26. Tehdy propustil jim Barabáše, Ježíše pak zbičovaného vydal jim, aby byl ukřižován. 27. Tehdy žoldněři vladařovi vzavše Ježíše do radního domu, shromáždili k němu všecku rotu, 28. a svlékše jej, přioděli ho pláštěm šarlatovým. 29. A spletše korunu z trní, vstavili ji na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, řkouce: Zdráv buď, Králi židovský. 30. A plijíce na něho, brali třtinu a bili hlavu jeho.

III. 31. A když se mu naposmívali, svlekli s něho plášť, a oblekli jej v roucho jeho, i vedli ho, aby jej ukřižovali. 32. Vyšedše pak, našli člověka cyrenenského, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl kříž jeho. 33. I přišli na místo, kteréž slove Golgota, to jest popravné místo. 34. A

dali mu píti vína smíšeného se žlučí; a když okusil, nechtěl píti. 35. Když pak jej ukřižovali, rozdělili roucha jeho, metajíce los, aby se naplnilo, což povědíno jest skrze proroka, řkoucího: Rozdělili sobě roucha má, a o můj oděv metali los. 36. A sedíce, hlídali ho. 37. I vstavili nad hlavu jeho vinnu napsanou: Tentot jest Ježíš, král židovský. 38. Tehdáž ukřižování jsou s ním dva lotři, jeden na pravici, a druhý na levici. 39. Ti pak, kteříž chodili tudy, rouhali se jemu, ukřivujíce hlav svých, 40. a říkajíce: Ha, ha, kterýž rušíš chrám Boží, a ve třech dnech jej zase vzděláváš, pomozíš sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestupiž z kříže. 41. Podobně i knížata kněžská posmívajíce se s zákoníky a staršími, pravili: 42. Jiným pomáhal, sám sobě nemůže pomoci; jestliže jest král izraelský, nechť nyní sestoupí s kříže, a uvěříme jemu; 43. doufali v Boha, nechť ho nyní vysvobodí, chce-liť mu; nebo pravil: Syn Boží jsem. 44. Totéž i lotři,

34. Pán Ježíš jen okusil podaného nápoje a když viděl, že by se tím zmírnily jeho bolesti, odmítl píti, poněvadž chtěl trpěti a zemřiti v plném vědomí bez jakéhokoliv utišujícího prostředku.

kteříž byli s ním ukřižováni, rouhavě mluvili jemu.

□ IV. 45. Od šesté pak hodiny tmy se staly po vší zemi, až do hodiny deváté. 46. A okolo hodiny deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, lama sabakthany? To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? 47. Někteří pak tu stojíce, a slyšíce, pravili: Eliáše volá tento. 48. A hned jeden z nich běžel, a vzav houbu naplnil ji octem, a vložil ji na trest, a dával mu píti. 49. Ale jiní pravili: Nech tak; vizme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil. 50. Ježíš pak opět zvolav hlasem velikým, vypustil duši. 51. A aj, opona chrámová roztrhla se na dvě strany, od vrchu až dolů, a země se třásla, a skály se pukaly, 52. a hrobové se otvíraly, a mnohá těla svatých, kteříž byli zesnuli, vstala. 53. A vyšedše z hrobu, po vzkříšení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se mnohým. 54. Setník pak a ti, kteříž s nim byli ostríhající Ježíše, vidouce zemětřesení, a to, co se dalo, báli se velmi, řkouce: Jistě Syn Boží byl tento. 55. Byly pak tu ženy mnohé z daleka, kteréž byly přišly za Ježíšem z Galilee, posluhující jemu; 56. mezi nimiž

byla Maria Magdalena, a Maria Jakubova a Josefova matka, a matka synů Zebedeových.

V. 57. A když byl večer, přišel jeden člověk bohatý z Arimatie, jménem Josef, kterýž také byl učedník Ježíšův. 58. Ten přistoupil k Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. Tehdy Pilát rozkázal dáti tělo. 59. A vzav Josef tělo, obvinul je v plátno čisté, 60. a položil je do svého nového hrobu, kterýž byl vytesal v skále, a přivalil kámen veliký ke dveřím hrobovým, a odešel. 61. Byla pak tu Maria Magdalena, a druhá Maria, sedíce proti hrobu. 62. Druhého pak dne, kterýž jest po velikém pátku, sešla se knížata kněžská a farizeové ku Pilátovi, 63. řkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten svůdce řekl ještě živ jsa: Po třech dnech zase vstanu. 64. Rozkaž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli, a neukradli ho, a neřekli lidu: Vstalť jest z mrtvých, i budeť poslední blud horší nežli první. 65. Řekl jim Pilát: Máte stráž, jděte, ostříhejte, jakž víte. 66. A oni odešedše, osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen.

KAPITOLA XXVIII.

I. Maří Magdalena s jinými ženami jde k hrobu, od něhož anděl odvaliv kámen, zvěstuje ženám, že Kristus vstal z mrtvých. II. Kristus Pán ukazuje se ženám a poroučí jim zvěstovati učedníkům jeho vzkříšení. III. Knížata kněžská porušují strážné peníze, aby pravili, že učedníci ukradli tělo Kristovo v noci. IV. Kristus Pán ukazuje se svým učedníkům v Galilei na jedné hoře a rozesílá je, aby učili a křtili všecky národy.

Na skonání pak soboty, když již svítalo na první den po sobotě, přišla Maria Magdalena, a druhá Maria, aby pohleděly na hrob. 2. A aj, zemětřesení stalo se veliké, nebo anděl Páně sstoupil s nebe, a přistoupiv odvalil kámen, a posadil se na něm. 3. Byl pak obličej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sníh. 4. Pro strach pak jeho zděsili se strážní, a učinění jsou jako mrtví. 5. I odpověděv anděl, řekl ženám: Nebojte se vy, neboť vím, že Ježíše, kterýž jest ukřižován, hledáte. 6. Není ho tuto; vstalť jest zajisté, jakož řekl. Pojdte, a vizte místo, kdež byl položen Pán. 7. A rychle jdouce, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých a aj, předejde vás do Galilee: tam jej uzříte. Aj, předpověděl jsem vám.

II. 8. I vyšly rychle z hrobu s bázní a s radostí velikou, běžíce, aby učedníkům jeho zvěstovaly. 9. A aj, Ježíš potkal se s nimi, řka: Zdrávy budete. A ony přistoupily, a chopily se nohou jeho, a klaněly se jemu. 10. Tehdy dí jim Ježíš: Nebojtež se; jděte, zvěstujte bratřím svým, ať jdou do Galilee: tamť mne uzří.

III. 11. Kteréž když odešly, aj, někteří ze strážných přišli do města, a oznámili knížatům kněžským všecko, co se bylo stalo. 12. Kterížto shromáždivše se s staršími, a uradivše se, mnoho peněz dali žoldněřům, 13. řkouce: Pravte, že učedníci jeho v noci přišli a ukradli jej, když jsme my spali. 14. A uslyší-li o tom vladař, my ho přemluvíme, a vás bezpečny učiníme. 15. A oni vzavše peníze, učinili, jakž naučení byli. I rozhlášeno jest slovo to u Židů až do dnešního dne.

IV. 16. Jedenácte pak učedníků odešlo do Galilee, na horu, kdež jim byl uložil Ježíš. 17. A uzřevše ho klaněli se jemu; někteří pak pochybovali. 18. A přistoupiv Ježíš, mluvil jim řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. 19. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve

**jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, 20.
učíte je zachovávat všechno, cožkoli jsem
přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po vše-
cky dny, až do skonání světa.**

Evangelium svatého Matouše

**Text z Bible svatováclavské na několika místech
nově upravili a poznámkami opatřili**

a v edici Pourově, kterou vede a vydává

**Václav Pour v Praze XIII., Norská ulice číslo 10
léta Páně 1939 vydali**

Jan Dokulil a Dr Adolf Vykopal.

Vytiskla tiskárna Jana Muchy ve Velkém Meziříčí.

OMNIA AD MAIOREM DEI GLORIAM